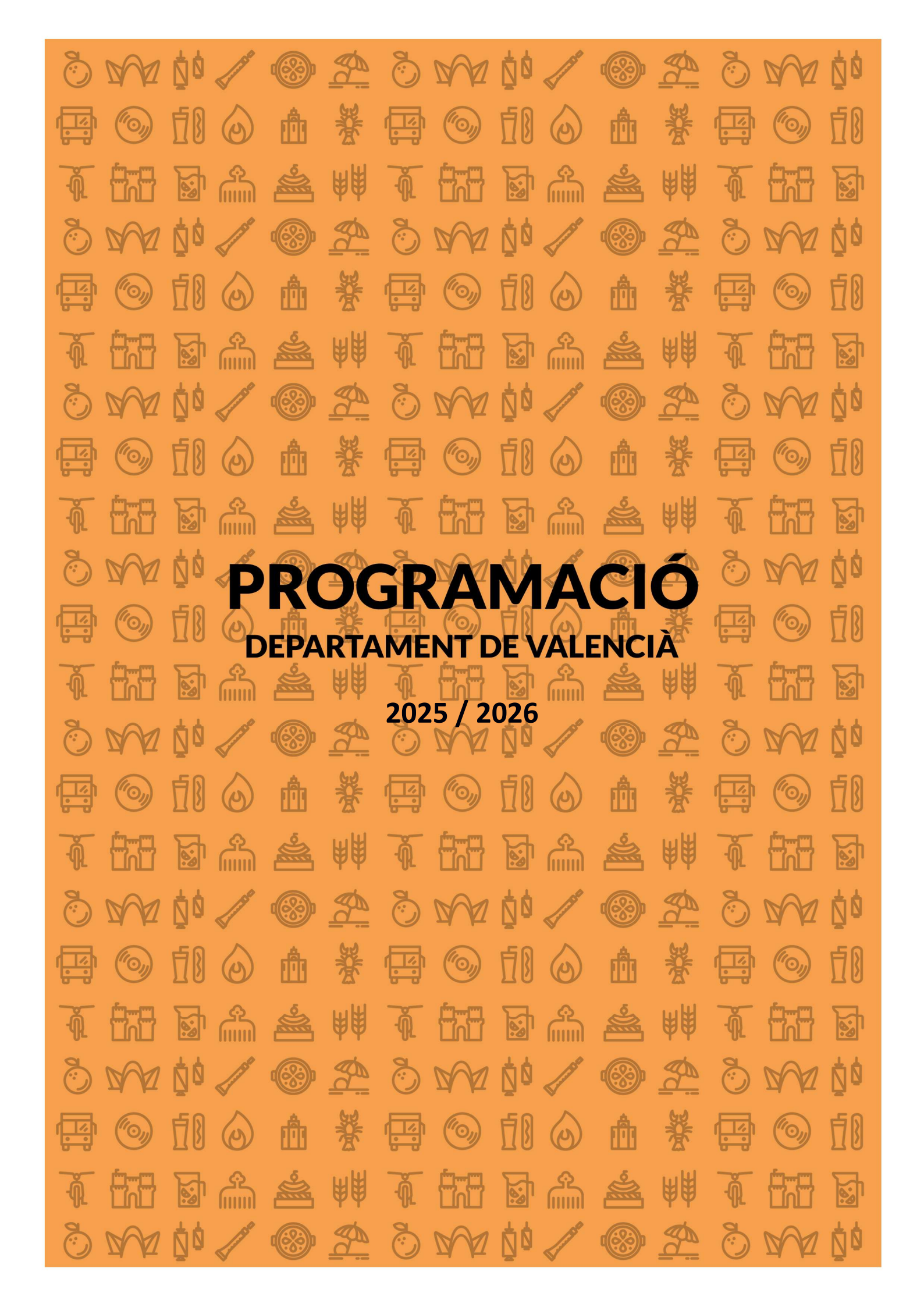

PROGRAMACIÓ

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

2025 / 2026

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

A		ASPECTES ORGANITZATIUS	4
A	1	COMPOSICIÓ DEL DEPARTAMENT	4
A	2	OFERTA FORMATIVA	4
A	3	CALENDARI DE REUNIONS	4
A	4	CALENDARI DE RECOLLIDA DE NOTES	4
A	5	ÚS DE PLATAFORMES I SOFTWARE CORPORATIU PER A LA COMUNICACIÓ INTERNA DEL DEPARTAMENT DIDÀCTIC.	5
A	6	SESSIONS D'ESTANDARDITZACIÓ DEPARTAMENTAL. RESPONSABLES I CALENDARI.	5
A	7	PROVES UNIFICADES DE CERTIFICACIÓ (PUC)	5
A		7.1 ADMINISTRACIÓ I ORGANITZACIÓ DE LA CORRECCIÓ DE LES PROVES ESCRITES	5
A		7.2 ADMINISTRACIÓ, CONVOCATÒRIA, PREPARACIÓ I CORRECCIÓ DE LES PROVES ORALS	5
B		ASPECTES CURRICULARS	6
B	1	INTRODUCCIÓ	6
B		1.1 JUSTIFICACIÓ DE LA PROGRAMACIÓ	6
B		1.2 MARC LEGISLATIU	6
B		1.3 CONTEXTUALITZACIÓ	6
B	2	CURRÍCULUM DELS NIVELLS	6
B		2.1. B2	6
B		2.2. C1	11
B		2.3. C2	18
B	3	DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES	29
B	4	METODOLOGIA Y ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES	29
B		4.1 METODOLOGIA GENERAL I ESPECÍFICA DE L'IDIOMA	30
B		4.2 ACTIVITATS I ESTRATÈGIES D'ENSENYAMENT I APRENTAGE	31
B		4.2.1. PRINCIPIS METODOLÒGICS: L'ENFOCAMENT PER TASQUES	31
B		4.3 AUTOAVALUACIÓ DE L'ALUMNAT	32

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

B	5	AVALUACIÓ I QUALIFICACIÓ	33
B		5.1.CRITERIS D'AVAUACIÓ EN CURSOS CURRICULARS I PROVES DE CERTIFICACIÓ	33
B		5.1.1. NIVELL B2	33
B		5.1.2. NIVELL C1	36
		5.1.3. NIVELL C2	39
		5.2.CRITERIS DE QUALIFICACIÓ EN CURSOS CURRICULARS I PROVES DE CERTIFICACIÓ	44
		5.2.1. CURSOS CURRICULARS CONDUENTS A PUC	44
		5.2.1.1 NIVELL B2	44
		5.2.1.2 NIVELL C1	46
		5.2.1.3 NIVELL C2	48
B		5.2.2 EN CURSOS CURRICULARS NO CONDUENTS A PUC	51
B		5.3 EN PROVES DE CERTIFICACIÓ	53
B		5.4. ÚS DE RÚBRIQUES EN PROVES DE PRODUCCIÓ	54
B		5.4. PROVES DE CLASSIFICACIÓ	54
B	6	5.5 AVALUACIÓ DEL PROCÉS D'ENSENYAMENT I APRENENTATGE	55
B	7	MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS	55
B	8	FOMENT DE LA LECTURA	56
B	9	UTILITZACIÓ DE LES TIC	59
B	10	RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS	59
B		10.1 MATERIALS I LLIBRES DE TEXT	59
B		10.2 BIBLIOGRAFIA BÀSICA DE SUPORT A LA DOCÈNCIA	61
B	12	CURSOS DE FORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA	61
B	13	ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES	62

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ**A. ASPECTES ORGANITZATIUS****1. Composició del departament**

Durant el curs acadèmic 2025-26, el Departament de Valencià de l'EOI de Quart de Poblet compta amb 2 docents amb jornada completa.

PROFESSOR/A	DEDICACIÓ	NOMBRE DE GRUPS	NIVELLS I GRUPS	CÀRREC
ERNEST NOVELLA	COMPLETA	5	C1, C2.1 i formatiu	-
BEATRIZ SANTONJA	COMPLETA	4	B2 i C2.2	Cap de departament

2. Oferta formativa

El curs 2025-26 s'imparteix docència en 9 grups, distribuïts de la manera següent: dos grups de B2, dos grups de C1, dos grups de C2.1, dos grups de C2.2, en horaris de matí i vesprada respectivament, i un grup formatiu d'expressió oral i preparació per a les proves de certificació.

3. Calendari de reunions

El Departament de Valencià segueix un calendari mensual de reunions, per plantejar i resoldre qüestions didàctiques i organitzatives, que es podrà modificar segons les circumstàncies:

24 de setembre 2025

17 octubre 2025

21 novembre 2025

19 desembre 2025

16 gener 2026

6 febrer 2026

6 març 2026

24 abril 2026

22 maig 2026

30 juny 2026

4. Calendari de recollida de notes

Al Departament de Valencià apliquem criteris d'avaluació contínua. Per això, la recollida de notes de les diferents tasques i destreses es fa durant tot el curs mitjançant proves formals, tasques realitzades a classe o a casa. Els criteris els estableix amb llibertat cada professor, sempre amb el vistiplau de l'altre membre del

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

departament. Així i tot, les recollides oficials de notes són al mes de febrer, per a la introducció de les notes de mitjan curs, i al mes de maig, per a la qualificació de final de curs.

5. Ús de plataformes i software corporatiu per a la comunicació interna del departament didàctic.

Atés que el Departament de Valencià està integrat únicament per dos docents, la comunicació entre els seus membres no sol demanar massa recursos tècnics. Per a les comunicacions oficials o de caire més formal, s'utilitzen els correus corporatius d'Outlook.

6. Sessions d'estandardització departamental. Responsables i calendari.

Com en el cas de les comunicacions tractat en l'apartat anterior, l'estandardització dels membres del departament no sol plantejar problemes. Estem ben informats dels descriptors de nivell del MCER, ja que els apliquem en cada convocatòria de certificació. No obstant això, tant les dues recollides oficials de notes al febrer i al maig, com les dues convocatòries anuals de PUC, són ocasions excel·lents per a reunir-nos i comprovar el nostre nivell d'estandardització. Els responsables d'aquestes sessions som, com no, els dos membres del departament.

7. Proves Unificades de Certificació (PUC)

7.1 Administració i organització de la correcció de les proves escrites

La proves escrites de certificació es realitzen en la data fixada per conselleria. El personal necessari per administrar-les depèn de les aules disponibles i, molt especialment, del nombre de matriculats en cada nivell. El fet de desconèixer al principi de curs la xifra de candidats que caldrà avaluar dificulta qualsevol planificació prèvia al moment en què coneixem les xifres de la matrícula, tant pel que fa l'administració de les proves com per a la seua correcció. Les ràtios que s'utilitzen per al càlcul de les jornades de correcció de proves escrites són les que conselleria va establir per al professorat de suport.

7.2 Administració, convocatòria, preparació i correcció de les proves orals

Els temps de preparació de les proves orals de certificació són els indicats per a cada nivell en la guia de les proves. Quant a la convocatòria dels candidats, aquesta es publica al web de l'escola dins del termini indicat en el reglament.

Els tribunals es constitueixen d'acord amb el professorat disponible. Si en aquest curs hem de comptar únicament amb el personal docent del departament, podrem constituir un únic tribunal.

B. ASPECTES CURRICULARS

1. INTRODUCCIÓ

1.1. JUSTIFICACIÓ DE LA PROGRAMACIÓ

La programació didàctica té com a finalitat principal esdevenir una eina de suport per a la docència, perquè, a banda de servir per establir els principis mínims comuns d'un determinat nivell educatiu, ha de permetre el desenvolupament individualitzat de la metodologia, la planificació i les estratègies que el professorat considere més adequades. La programació és l'instrument que ha de facilitar l'adaptació dels mètodes d'un determinat ensenyament a les necessitats específiques d'un grup concret d'alumnat en un context específic.

1.2. MARC LEGISLATIU

Per a l'elaboració de la programació didàctica del Departament de Valencià d'esta escola, s'han seguit els preceptes legals fixats en:

- **Llei orgànica 2/2006, de 3 de maig, d'educació.** L'article 59.1 d'aquesta llei estableix que "els ensenyaments d'idiomes tenen per objecte capacitar l'alumnat per a l'ús adequat dels diferents idiomes, fora de les etapes ordinàries del sistema educatiu".
- **Reial decret 1041/2017, de 22 de desembre** pel qual es fixen les exigències mínimes del nivell bàsic a efectes de certificació i s'estableix el currículum bàsic dels nivells Intermedi B1, Intermedi B2, Avançat C1 i Avançat C2, dels ensenyaments d'idiomes de règim especial.
- **Decret 242/2019, de 25 d'octubre, del Consell** d'establiment dels ensenyaments i del currículum d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana.
- **Ordre de 31 de gener de 2008**, de la Conselleria d'Educació, per la qual es regula l'avaluació i promoció de les ensenyances d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana i l'**Ordre de 10 de març de 2008**, per la qual es regula la prova de certificació de les ensenyances d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana.

1.3. CONTEXTUALITZACIÓ

El curs 2025-26 s'imparteix docència en 9 grups, distribuïts de la manera següent: dos grups de B2, dos grups de C1, dos grups de C2.1, dos grups de C2.2, en horaris de matí i vesprada respectivament, i un grup formatiu d'expressió oral i preparació per a les proves de certificació.

El Departament de Valencià segueix un calendari mensual de reunions, esmentat anteriorment, per plantejar i resoldre qüestions didàctiques i organitzatives.

2. CURRÍCULUM DELS NIVELLS

2.1 NIVELL B2

Els ensenyaments de nivell intermedi B2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a viure de manera independent en llocs on s'utilitza l'idioma; desenvolupar relacions personals i socials, tant cara a cara com

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

a distància a través de mitjans tècnics, amb usuaris d'altres llengües; actuar amb l'eficàcia deguda en un entorn ocupacional en situacions que requerisquen la cooperació i la negociació sobre assumptes de caràcter habitual en aquest entorn.

Per a fer-ho l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb suficient fluïdesa i naturalitat de manera que la comunicació es faça en gran part de les ocasions sense esforç, en situacions tant habituals com, ocasionalment, més específiques i de més complexitat, per a comprendre, produir, coproduir i processar textos orals i escrits sobre aspectes, tant concrets com, en alguns casos, abstractes, de temes generals o d'interés o del camp d'especialització propis, en una varietat de registres, estils i accents estàndard, i amb un llenguatge que continga estructures variades i, en uns certs àmbits d'interés, també complexes, i un repertori lèxic que incloga expressions idiomàtiques d'ús comú, que permeten apreciar i expressar diversos matisos de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell intermedi B2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com ocasionalment explícites, dels parlants en textos orals conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes de caràcter general o dins del camp d'interés o d'especialització propis, articulats a una velocitat normal, en alguna varietat estàndard de la llengua i a través de qualsevol canal, i de vegades quan les condicions d'audició presenten una distorsió no significativa.
- Produir i coproduir, independentment del canal, textos orals clars, detallats i organitzats en funció de la intenció comunicativa, d'una certa extensió, i adequats a l'interlocutor i al propòsit comunicatiu específics, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en una varietat de registres i estils estàndard i amb una pronunciació i entonació clares i naturals, i un grau d'espontaneïtat, fluïdesa i correcció que li permeta comunicar-se amb eficàcia tot i que encara puga cometre errors esporàdics que provoquen la incomprensió, dels quals sol ser conscient i que pot corregir.
- Comprendre amb prou facilitat el sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds de l'autor, tant explícites com, en ocasions, implícites, en textos escrits conceptualment i estructuralment elaborats amb una certa complexitat, sobre temes diversos d'interés general, personal o dins del camp d'especialització propi, en alguna varietat estàndard de la llengua i que continguin expressions idiomàtiques d'ús comú, sempre que en puga rellegir les seccions difícils.
- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits d'una certa extensió, ben organitzats, en funció de la intenció comunicativa, sobre una àmplia sèrie de temes generals, d'interés personal o relacionats amb el camp d'especialització propi, utilitzant apropiadament una gamma variada de recursos lingüístics propis de la llengua escrita, i adequant amb eficàcia el registre i l'estil a la situació comunicativa.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents en situacions tant habituals com més específiques i, de vegades, de més complexitat en els àmbits personal, públic, educatiu i ocupacional.

1. GRAMÀTICA

Oració

- Estructura de l'oració simple: declarativa afirmativa i negativa; interrogativa, exclamativa, imperativa.
- Modificacions de l'estructura de l'oració simple: variants dialectals.
- Oració complexa. Coordinació: oracions copulatives, juxtaposades, adversatives distributives.
- Subordinació: oracions substantives, adjectives de relatiu, substantives de relatiu, subordinades adverbials.
- Conjuncions i altres connectors.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Complementos pronominalitzats per pronoms clítics i proclítics: ordre i combinacions.
- Concordances: subjecte i verb en oracions passives pronominals i amb substantiu col·lectiu com a subjecte.

Nom

- SN: constituents.
- Morfologia del substantiu: gènere i nombre. Substantius variables i invariables, epicens, *pluralia tantum*.
- Canvis de significat segons el gènere.
- Gènere i nombre del substantiu en paraules compostes.

Pronom

- Pronoms personals forts. Formes de cortesia. Pronoms de tercera persona referits a coses.
- Ús de *jo / mi / tu* darrere de preposició. Pronoms reflexius.
- Presència o absència del pronom personal tònic.
- Pronoms febles. Morfologia i col·locació.
- Posicions i funcions dels pronoms febles. Pronom *en* en funció de CN. Pronoms *en, hi* en funció de complement predicatiu i de complement circumstancial.
- Combinacions binàries de pronoms segons el registre.
- Pronoms relatius. Invariables i variables. Relatiu possessiu. Relatiu neutre.
- Construccions de relatiu sintètiques i analítiques.
- Determinants com a pronoms.
- Pronoms interrogatius i exclamatius.
- Apostrofació (elisió vocàlica) en combinacions de pronoms febles de CD i CI.

Article

- Ús dels articles definit i indefinit.
- Article neutre. Forma i usos més corrents de l'article amb valor neutre. Valor abstractiu i construccions alternatives.
- Absència de l'article: infinitius, dies de la setmana, conjunció *que* i enumeracions.
- Apostrofació i contracció de *de, la* i *el*. Excepcions bàsiques.

Adjectiu

- Morfologia de l'adjectiu: gènere, nombre i grau. Concordança entre adjectiu i substantiu.
- Restriccions de posició i seqüències.
- Modalitats de concordança entre adjectiu i substantiu.
- Adjectius possessius: formes tòniques i àtones. Posposició del possessiu. Usos abusius.
- Demostratius. Demostratiu posposat.
- Numerals: ordinals i partitius. Abreviatures dels ordinals.
- Adjectius indefinits. Distinció entre *res, gens* i *cap*.

Verb

- Formes impersonals del verb: infinitiu, gerundi i participi regulars i irregulars.
- Gerundi d'anterioritat i de simultaneïtat. Altres usos adverbials i adjectivals del gerundi.
- Concordança del participi del perfet d'indicatiu amb el pronom de CD.
- Conjugació regular i irregular.
- Present històric.
- Expressió de passat: passat simple, plusquamperfet d'indicatiu, perfet de subjuntiu, imperfet de subjuntiu, plusquamperfet de subjuntiu, passat anterior, passat anterior perifràstic.
- Expressió de futur: futur perfet, condicional, condicional compost.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Aspecte. Perfectiu: passat simple, perfet de subjuntiu, plusquamperfet d'indicatiu i futur perfet.
- Imperatiu. Ús en ordres i prohibicions afirmatives i negatives.
- Variants dialectals i de registre en la morfologia verbal.
- Perífrasis verbals i les altres seqüències verbals o construccions equivalents.

Necessitat: *caldre + que + present de subjuntiu; caldre + que + imperfet de subjuntiu; pronom personal + caldre + infinitiu*. Obligació: *hauria d'haver + participi; hauria hagut de + infinitiu*. Permís: *fer res* (condicional) + *que + imperfet de subjuntiu; condicional*. Possibilitat: *potser que + subjuntiu; potser, a la millor, a veure si + indicatiu*. Voluntat: *voler + que + present de subjuntiu; voler + que + imperfet de subjuntiu; decidir... (de) + infinitiu*.

- Perífrasis correctes i incorrectes: variants formals, dialectals i de registre. Verbs performatius. *Anar* (imperfet d'indicatiu) *a + infinitiu*. Iteratiu: *re + V*.
- Veu activa i veu passiva. Passiva perifràstica amb el verb *ser*. Limitacions de l'oració passiva i ús de l'oració passiva reflexiva.
- Modalització verbal: ús de la morfologia verbal com a expressió de la subjectivitat.

Adverbi

- Adverbis: tipus d'adverbis i locucions adverbials: de temps, de lloc, de manera, de grau, d'afirmació, de dubte, de simultaneïtat, de direcció, d'unicitat.
- Posició dels adverbis en *-ment* dins del sintagma adverbial.
- Modificació del sintagma adverbial (*exactament, més o menys, només, justament, precisament...*)
- Particularitats dialectals dels adverbis.

Preposició

- Estructura del sintagma preposicional.
- Formes simples i compostes.
- Locucions preposicionals.
- Usos conflictius d'algunes preposicions en l'expressió de l'espai i el temps.
- Funcions de les preposicions i de les locucions preposicionals.
- Canvi i caiguda de preposicions.

2. DISCURS

Adequació

- Tipologia textual: adaptació al format requerit.
- Registre en funció del destinatari, propòsit i situació.
- Rellevància del contingut i compliment de la tasca.
- Fórmules i girs propis de la comunicació requerida.

Coherència i cohesió

- Organització de la informació i de les idees: introducció, desenvolupament i conclusió.
- Organització i progressió de la informació.
- Concordança en l'ús dels temps verbals.
- Ús de connectors discursius, d'altres mecanismes d'interconnexió i dels signes de puntuació.
- Manteniment del tema.
- Entonació en el discurs oral.
- Connectors: sumatius (*així mateix, a més a més, de la mateixa manera...*), contraargumentatius (*al contrari, ara bé, tanmateix, no obstant això...*), justificatius (*a causa de / que, a fi que / de, atés que...*).
- Consecutius (*de manera que, en / com a conseqüència, la finalitat del qual...*).
- Fórmules d'ordenació del text: d'iniciació (*el motiu d'aquesta carta..., em dirigisc a vosté...*); de seqüenciació temporal (*per a començar, en primer lloc, d'altra banda, a continuació, en darrer lloc, i per a*

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

acabar); de digressió (*per cert, a propòsit de, no oblidem que...*); per a reprendre el tema (*com deia, així doncs, doncs bé...*); de reformulació (*dit d'una altra manera, millor dit...*); de recapitulació (*resumint, en poques paraules, en síntesi, al cap i a la fi...*).

- Concordança verbal i nominal.
- Ús dels signes de puntuació.

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Distinció entre el lèxic formal i informal.
- Cultismes i neologismes.
- Famílies lèxiques i relacions entre paraules.
- Mots crossa.

Significat

- Locucions i frases fetes d'ús habitual.
- Precisió lèxica i genuïtat en el vocabulari habitual.
- Polisèmia i homonímia.
- Interferències lèxiques: barbarismes i falsos amics.
- Reconeixement de recursos del llenguatge: comparació, metàfora i metonímia.
- Sinonímia i antonímia.

Formació de paraules

- Composició: aspectes generals. Tipus de compostos.
- Canvis de categoria gramatical: nominalització.
- Acrònims i sigles.
- Onomatopeies.
- Abreviatures.

Derivació de paraules

- Derivació: aspectes generals. Prefixos i sufixos.
- Valor apreciatiu dels sufixos.
- Canvis de categoria gramatical, ortogràfics i d'accentuació.
- Flexió de les paraules derivades.

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Models d'entonació emfàtica: casos generals.
- Ritme, pausa i ordre dels elements del discurs.
- Distinció i articulació dels fonemes vocàlics en diferents posicions. Vocals en contacte: elisions i altres fenòmens de fonètica sintàctica.
- Distinció i articulació dels fonemes consonàntics simples i dels grups consonàntics.
- Processos fonològics: ensordiment (*fred, demagog, aljub*), sonorització (*els autors*), assimilació (*tanmateix*), elisió (*una hora*), palatalització (*al llarg*), nasalització (*entendre*), emmudiment de consonant en posició interior (*diners*).
- Patrons tonals d'elements lèxics i de l'oració.

Ortografia

- Diftongació i hiat.
- Diftongs decreixents i creixents (pronunciació de les formes verbals en present acabades en *-iar*, pronunciació de les formes rizotòniques de l'imperfet d'indicatiu).
- Combinacions de fonemes i sons vocàlics. Triftongs.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Confusió de vocals *a/e, o/u*; alternança vocàlica en els verbs (*llegir/lliges, vulgues/volgueres*).
- Síll·labes tòniques, síll·labes àtones i accentuació gràfica: casos generals. Tonicitat de les paraules amb accent gràfic i sense.
- Accentuació de paraules cultes i de préstecs.
- Dièresi: usos i casos especials.
- Consonants i grups consonàntics: *b, v, l, l·l, ll, h, s, ss, c, ç, z, j, g, tj, tg, x, tx, ig*.
- Geminació en les grafies *mm, nn, dd, l·l, ll, ll* i *pp* (*imminent, connexió, additiu, il·lustrar, Bellloc, caplà*); grafies dobles amb sons diferents (*suggestió, accedir*); geminació en altres contactes consonàntics (*bitllet, setmana, cotna*); emmudiment i sensibilització de sons consonàntics (*amb, camp, dalt, ment; ment, amb elles*); emmudiment de la -s en plurals acabats en -x (*apèndixs*).
- Alteracions ortogràfiques en el substantiu, l'adjectiu i el verb: *j/g, g; ç/c, c; c/q, q*.
- Variació consonàntica en paraules pseudoderivades: *moviment/mòbil*.
- Vocalisme i consonantisme dels dialectes: casos generals.
- Apostrofació. Contracció. Usos i casos especials (sigles, diftongs, paraules estrangeres, formes col·loquials, topònims...).
- Ús del guionet en paraules compostes.
- Convencions: majúscules i minúscules.
- Abreviatures, sigles i símbols més usats.
- Signes de puntuació: punt, coma, punt i coma, dos punts, punts suspensius i parèntesi.

2.2 NIVELL C1

Els ensenyaments de nivell avançat C1 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a actuar amb flexibilitat i precisió, sense esforç aparent i superant fàcilment les mancances lingüístiques mitjançant estratègies de compensació, en tot tipus de situacions en els àmbits personal i públic, per a dur a terme estudis a nivell terciari o participar amb seguretat en seminaris o en projectes d'investigació complexos en l'àmbit acadèmic, o comunicar-se eficaçment en activitats específiques en l'entorn professional.

Per a fer-ho, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una gran facilitat, flexibilitat, eficàcia i precisió per a comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i estructuralment complexos, precisos i detallats, sobre aspectes tant abstractes com concrets de temes de caràcter general o especialitzat, fins i tot fora del camp d'especialització propi, en diverses varietats de la llengua, i amb estructures variades i complexes i un ampli repertori lèxic que incloga expressions especialitzades, idiomàtiques i col·loquials i que permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C1, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre, independentment del canal i fins i tot en males condicions acústiques, la intenció i el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants en una gamma àmplia de textos orals extensos, precisos i detallats, i en una varietat d'accents, registres i estils, fins i tot quan la velocitat d'articulació siga alta i les relacions conceptuals no estiguen assenyalades explícitament, sempre que en puga confirmar alguns detalls, especialment si no està familiaritzat amb l'accent.
- Produir i coproduir, amb fluïdesa, espontaneïtat i quasi sense esforç, i independentment del canal, una gamma àmplia de textos orals extensos, clars i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, en diversos registres, i amb una entonació i accent adequats a l'expressió de matisos de significat, mostrant

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

domini d'una gamma àmplia de recursos lingüístics, de les estratègies discursives i interaccionals i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que puga tindre per a expressar el que vol dir, i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa.

- Comprendre amb tot detall la intenció i el sentit general, la informació important, les idees principals, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels autors, tant implícites com explícites, en una gamma àmplia de textos escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, fins i tot sobre temes fora del seu camp d'especialització, identificant-hi les diferències d'estil i registre, sempre que en puga rellegir les seccions difícils.

- Produir i coproduir, independentment del suport, textos escrits extensos i detallats, ben estructurats i ajustats als diversos àmbits d'actuació, sobre temes complexos en aquests àmbits, destacant-ne les idees principals, ampliant amb una certa extensió i defensant els seus punts de vista amb idees complementàries, motius i exemples adequats, i acabant amb una conclusió apropiada, utilitzant per a fer-ho, de manera correcta i consistent, estructures gramaticals i convencions ortogràfiques, de puntuació i de presentació del text complexos, mostrant control de mecanismes complexos de cohesió, i un domini d'un lèxic ampli que li permeta expressar matisos de significat que incloguen la ironia, l'humor i la càrrega afectiva.

- Mitjançar amb eficàcia entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents, en situacions tant habituals com més específiques i de més complexitat en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, traslladant amb flexibilitat, correcció i eficàcia tant informació com opinions, implícites o explícites, contingudes en una gamma àmplia de textos orals o escrits extensos, precisos i detallats, conceptualment i estructuralment complexos, identificant-hi i reflectint-hi amb la màxima exactitud possible les diferències d'estil i registre, i utilitzant els recursos lingüístics i les estratègies discursives i de compensació per a minimitzar les dificultats ocasionals que puga tindre.

1. GRAMÀTICA

Oració

- Oracions i estil: ordre lògic de l'oració (subjecte, verb i complements) i facilitat de lectura. Discurs cohesionat o discurs segmentat. Economia del llenguatge.

- Conjuncions. Funcions de connexió intraoracional o interoracional. Dins de les interoracionals, conjuncions de coordinació o de subordinació.

- Conjuncions de coordinació: copulatives, disjuntives, distributives i adversatives.

Observacions sobre les conjuncions de coordinació: copulatives (*i*, *ni*), disjuntives (*o*), distributives (apareixen encapçalant tots els elements coordinats: *siga blanc o siga negre*) i adversatives (diferència entre *mentre que* i l'adverbi *mentre*, i entre *sinó* i *si no*).

- Conjuncions de subordinació: completives, condicionals, concessives, causals, finals, consecutives, temporals, modals i comparatives. Observacions sobre les conjuncions de subordinació: la no-elisió de la conjunció *que* (*Demaneu als alumnes que entren ordenats*), formes condicionals impròpies (**Com no vages, voràs*. **D'haver-ho sabut, no estaria ací*), quant a les concessives, *tot i que* s'usa amb l'indicatiu; en les causals, cal evitar la conjunció *doncs* (*no he vingut perquè no he pogut*); en les finals, cal utilitzar el *perquè* en oracions afirmatives (*vinc perquè m'ho expliques*), i en les comparatives, cal utilitzar *com* i no *quan* (*com més sucre, més dolç*).

- Tipus d'oracions coordinades i subordinades, que es corresponen amb els tipus de conjuncions suara esmentats.

Nom

- Derivació.

- Flexió de gènere i nombre del substantiu. Alternança *-e*, *-o*, *-u/a* (*pediatre/a*, *ateu/a*). Substantius abstractes acabats en *-or* (*amargor*).

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Comparació amb altres llengües (*els afores, el deute*).
- Casos especials de flexió de nombre (*sofà-sofàs*), plurals invariables (*els llapis, els dimarts*) i plurals gràfics (*les falçs, els apèndixs*).
- Noms de doble gènere amb significat diferent (*canal, còlera*), gènere en noms femenins d'animals (*cadenera mascle, cadenera femella*).
- Noms de professions.
- Denominacions genèriques de plural (*clavegueram, altri, hom*).

Pronom

• Pronoms relatius. Remarques sobre l'ús dels pronoms relatius: sense antecedent, *que* àton, pronom relatiu tònic (*de qui / del qual, amb qui / amb la qual, en què / en el qual, a què / a la qual, amb què / amb el qual*), relatiu adverbial (*on / en què / en la qual, per on / pels quals*), relatiu neutre (*la qual cosa / cosa que*) i relatiu possessiu (*els fills dels quals / l'autoritat moral de la qual*).

• Pronoms interrogatius i exclamatius. Remarques sobre l'ús dels interrogatius: *què, qui, on, com, quan, quant*. Adjectiu interrogatiu (*Quina cosa fas?; Per quina raó ho has fet?; A quin lloc vas?*). Remarques sobre l'ús dels exclamatius. Exclamatiu *quin, quina, quins, quines*. Exclamatiu *quant, quanta, quants, quantes*. Exclamatiu *que (que bo, que verd)*. Exclamatiu *com (Com juga de bé, la teua filla!)*.

Remarques: aparició de la conjunció *que (Quin fred que fa!)*, quan s'accentua *què (Em va preguntar què volies, que on aneu?)*, usos de *per què, per a què i perquè (Vinc perquè m'expliques per què estàs enfadat)*.

- Pronoms demostratius. Formes i usos en relació amb l'espai (*aquest, aqueix/eixe, aquell*).
- Pronoms possessius. Ús i abús dels possessius. Possessius referits a inanimats. Relatiu possessiu.
- Pronoms indefinits (*algú i ningú*).
- Pronoms personals forts i observacions d'ús: usos de *vós, de vosté i de vosaltres*, la forma *nos (Nos, Jaume i)*, usos de *jo i de mi*, usos incorrectes d'*ell i ella* per a objectes inanimats.
- Pronoms febles. Variants morfològiques segons la posició: proclítics, enclítics, formes reforçades elidides, reduïdes i plenes (*em dic Pau, m'agrada molt, convida'm a cafè, no puc quedar-me*). Totes les formes d'un pronom. Remarques sobre usos acceptats o inadequats dels pronoms. Combinacions de dos o de tres pronoms febles. Remarques sobre la forma dels pronoms febles en combinació.

Taula de combinacions binàries de pronoms febles. Classificació dels pronoms

febles segons la funció. Observacions sobre el subjecte i el complement del nom: *Hui no n'ha faltat cap (d'alumne); Carme n'és la presidenta (de l'associació)*.

Remarques sobre el complement directe: participi concordat, casos en què el

pronom *ho* substitueix un complement directe. Remarques sobre el complement indirecte: *li, els* i combinacions. Combinació del complement directe i indirecte: formes *li i hi (l'hi compra / li'l compra, la hi compra / li la compra)*. Remarques sobre l'atribut. Remarques sobre el complement de règim verbal. Complement circumstancial. Complement predicatiu. Verbs pronominals. Remarques sobre els usos pleonàstics dels pronoms febles: *en i hi* quan són gramaticalment necessaris, usos pleonàstics admesos (duplicació pronominal) i no admesos.

- Precisió en l'ús dels pronoms febles quant a la forma i a la funció (*se celebra*).

Article

- Ús de l'article davant de l'infinitiu.
- Presència i absència de l'article (*parar taula, vindrà dimecres*).
- Apostrofació incorrecta davant de *i / u* àtones.
- Quantificadors. Numerals i quantitatius. Diferència entre *nombre i número*.

Nombres romans. Nombres cardinals i ordinals, amb remarques avançades.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

Partitiu: fraccions i decimals. Multiplicatiu (*quàdruple, sèptuple*). Col·lectiu (*tern/terna, qüern, centenar*). Quantitatiu variables (*molt, tant*) i invariables (*prou, gens*), locucions quantitatives (*un muntó de, un cabàs, gota de*). Indefinit (*un, cadascun*). Remarques sobre quantitatiu (*gens, cap i res; qualssevol; tothom; mateix*).

- Ús i abús dels possessius. Possessius referits a elements inanimats.
- Inadequació de l'article neutre. Modismes que tenen interferències amb l'article neutre *lo*. Alternatives a l'ús del **lo* (construcció *al + més + adverb + possible*).

Adjectiu

- Flexió de gènere i nombre. Casos de terminacions amb hiat o diftong creixent (*promiscu-promíscua, inic-iniqua*). Casos que difereixen del castellà (*verd- verda, rude-ruda, bon dia*). *Pluralia tantum* (*les ulleres, els escacs, les postres*).
- Remarques i casos difícils (*comú-comuna, covard-covarda*).
- Col·locació de l'adjectiu respecte del substantiu (*home pobre-pobre home, vella amiga-amiga vella*).
- Adjectiu qualificatiu.
- Terminacions dels adjectius i adjectius invariables.
- Concordança de l'adjectiu amb el nom.
- Adjectius possessius.
- Demonstratius i indefinits.
- Estructures fraseològiques amb quantitatiu (*tant se val, tant me fa*).
- Numerals cardinals, ordinals i partitius.

Verb

- Conjugacions (primera, segona i tercera).
- Verbs regulars i irregulars.
- Variació diatòpica de les desinències (*parle, parlo, parl, parli*).
- Velarització dels verbs de la segona conjugació (*córrega, visca*). Velaritzacions incorrectes com la del gerundi i els incoatiu (*cresquen, visca*).
- Tercera conjugació. Incoatiu i remarques: verbs incoatiu amb models diferents segons la varietat dialectal, quines són les formes estàndard (*llegir, llija/llegesca/llegeixi*). Canvi de sentit dels verbs *acudir* i *lluir* segons el model de conjugació (*el sol llui, llueix molt el vestit*). Altres remarques com la incorrecció de la inflexió incoativa dels verbs de la segona conjugació acabats en *-batre, -córrer, -fondre, -cloure, -metre, -cebre, -rompre*.
- Formes no personals: infinitiu, participi i gerundi. Remarques sobre l'infinitiu: confusió col·loquial d'alguns infinitius de la segona conjugació amb formes de la tercera conjugació per interferència amb altres llengües (*batre, combatre, córrer, fondre, concloure, rompre*). Usos de *ser* i d'*ésser* (*els éssers vius*). Valor imperatiu de l'infinitiu si va precedit de la preposició *a* (*A callar!*). Remarques sobre el gerundi: terminacions *-ant, -ent, -int*; incorrecció de la velarització del gerundi (**correguent, *ploguent*); gerundi del verb *ser* (*sent*); distinció entre l'adverbi *corrents*, el gerundi *corrent* i l'adjectiu *corrent*; incorrecció del gerundi de posterioritat o de conseqüència (*va caure de la bicicleta i es va trencar un braç*); incorrecció del gerundi equivalent a una proposició específica de relatiu, i l'ús administratiu (*va intervindre el director i va cloure la sessió*). Remarques sobre l'ús del participi: terminacions *-at, ut, -it* amb les flexions *-da, -ts, -des*. Participis irregulars de les terminacions *-t, -s, -st, -ert* (*remés, remesa, remesos, remeses*); participis dobles *-it / -ert* (*oferit, ofert*). Verbs amb dues formes admissibles de participi (*rist, rigut*), que en alguns casos tenen significats diferents (*cuit, cogut*).

Participi de *ser* (*estat i sigut*).

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Imperatiu. Formació (segona persona del singular i del plural amb l'indicatiu o amb el subjuntiu). Formes negatives de l'imperatiu, formades amb el subjuntiu. Absència de valor d'imperatiu de l'infinitiu excepte precedit per *a*. Imperatius irregulars (*pugues, sàpies, veges, vulgues, fes, dus, dis, digues, tingues, tin, està-te, estem-nos, esteu-vos*; però *estigues, estiguem, estigueu*).

- Usos de *ser* i *estar*.

- Perífrasis verbals: obligació (*haver de* + infinitiu, *caldre que* + subjuntiu), probabilitat (*deure* + infinitiu) i imminència (*estar a punt de* + infinitiu).

- Correlació dels temps verbals (*si hagueres vingut, hauries estat molt a gust*).

Adverbi

- Definició de la categoria adverbial.

- Adverbis de manera, de lloc, de temps, de quantitat, d'afirmació, de negació i de dubte.

- Adverbis acabats en *-ment*.

- Ús de dos adverbis o més acabats en *-ment* (*caminava tranquil·lament i lentament; caminava tranquil·lament i lenta*).

- Usos de *bé, malament, ben* i *mal* (*ho has fet malament; això està ben fet*).

- Preferència d'ús de les formes adverbials genuïnes (*a poc a poc, com a màxim, a tot estirar*).

- Distinció d'*amunt* i *avall*, *dalt* i *baix*; *dins*, *fora*, *endins*, *enfora*.

- Coneixement de les formes temporals genuïnes *adés, l'endemà, despús-ahir* o *abans-d'ahir*.

- Usos genuïns de *res, cap, gens, mai, ningú, enlloc, tampoc* per a contextos interrogatius, condicionals (*has fet res?, n'has comprat cap?*) o negatius (*no he fet res, no n'he comprat cap*). Doble negació (*què t'ha passat? No res, tampoc no ho sé*).

- Conjugació en indicatiu dels adverbis de dubte (*potser vindrà tard, tal vegada no ho entén, tal volta caldrà explicar-li-ho*).

Preposició

- Definició morfològica, sintàctica i semàntica de la categoria.

- Complementos possibles d'una preposició: nom o sintagma nominal, pronom, oració d'infinitiu, oració finita (*no sé per què ho dius*), adverbi, adjectiu o sintagma adjectival.

- Preposicions àtones: *a, de, en, amb, per*. Preposicions compostes *des de, per a, fins a, cap a, com a*. Preposició *amb* en contextos formals.

- Significat més concret de les preposicions tòniques.

- Locucions preposicionals (*a través de, en contra de, a causa de*) i preposicions habilitades (*via telemàtica, dins l'armari*).

- Usos i funcions de les preposicions àtones. Preposicions *a* i *en*. Preposició *amb*. Preposició *de*. Usos de *per* i *per a*. Canvi i caiguda de les preposicions àtones. Coordinació de preposicions (*ho farem amb ells o sense ells*).

- Usos i funcions de les preposicions compostes. Preposició *cap a*. Preposicions *des de* i *fins a*. Preposició *com a*.

- Ús de les preposicions amb els indefinits: preposició partitiva *de* (*res de nou*).

- Usos i funcions d'altres preposicions: *barata, contra, entre, sense, segons, sobre* i *sota, vora, ultra; vers, envers* i *devers*.

- Locucions prepositives: *a causa de, a força de, a còpia de, en compte de, enmig de*.

2. DISCURS

- Propietats textuais. Elaboració de textos adequats al context mitjançant l'aplicació de certs mecanismes complexos de cohesió i d'adequació textual (pressuposicions, sobreentesos, inferències o cert grau de matís irònic).

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Procés d'escriptura: planificació, elaboració i revisió.

Adequació

- Registres i àmbits d'ús.
- Seqüències textuais, tipologies textuais i gèneres o motles textuais.
- Elements paratextuals.
- Convencions tipogràfiques (escriptura a mà i amb l'ordinador), majúscules i minúscules (funció demarcativa o distintiva), abreviatures, sigles i símbols.
- Entonació i comunicació no verbal.
- Registres i varietats lingüístiques: històrica, geogràfica, social i funcional.

Coherència i cohesió

- Parts del text (introducció, desenvolupament i conclusió).
- Paràgraf: estructura, característiques d'un paràgraf ben construït, tipus de paràgraf (problema-solució, causa-conseqüència, enumeració, etc.).
- Usos lèxics figurats: comparació, analogia, metàfora, metonímia, sinècdoke.
- Connectors. Funció de connexió. Denominació de connector d'acord amb tres nivells: connexió oracional, organització textual i marcatge pragmàtica.
- Categories lèxiques dels connectors: conjuncions (elements prototípics), connectors parentètics, interjeccions, connectors lèxics i altres (connectors gràfics o paralingüístics).
- Quatre significats bàsics de la connexió: addició, disjunció, contrast (adversatives i concessives) i conseqüència (finalitat, causalitat, condicionalitat).
- Domini d'un ventall ric de connectors de tots els tipus i dels tres nivells.
- Remarques principals sobre alguns connectors. Connectors de causa i conseqüència (ús genuí de *doncs*, connectors incorrectes: **degut a*, **com...*).
- Connectors de contrast: adversatius i concessius (usos genuïns de *però*, calcs del castellà com ara **per molt que*, ús apropiat d'*altrament*). Connectors comparatius i condicionals (*posat que*, *mentre que*, *sempre que*) i altres casos proclius a la interferència (*a poc a poc*, *quant a*, *al cap i a la fi*).
- Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit. Progressió temàtica. Isotopies.
- Signes de puntuació. Regles d'ús de tots els signes.

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Lèxic, terminologia i neologia propis de les situacions comunicatives i dels continguts temàtics del nivell.
- Expressions idiomàtiques i enunciats fraseològics d'ús freqüent: frases fetes, locucions i refranys.
- Variació lèxica i precisió en l'ús del vocabulari. Selecció, distinció i ús adequat d'acord amb el context comunicatiu del lèxic normatiu, formes genuïnes, dialectalismes, vulgarismes, barbarismes, neologismes i manlleus.

Significat

- Sinonímia.
- Antonímia.
- Hiponímia.
- Hiperonímia, cohiperonímia.
- Polisèmia.
- Lèxic i registre. Terminologia d'especialitat (cultismes), vocabulari estàndard, col·loquialismes i vulgarismes.
- Significat i discurs: isotopies, metàfora, ironia i modalització.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

Formació de paraules

- Composició.
- Habilitació.
- Neologismes: barbarismes i manlleus. Distinció entre barbarismes, manlleus, neologismes i vulgarismes.
- Locucions i frases fetes.
- Mots patrimonials i cultes.
- Derivació.

Derivació de paraules

- Mecanismes de formació de lèxic: derivació (lema + afix), composició (lexema + lexema), habilitació (lexema) i altres (neologismes, cultismes i manlleus).
- Derivació: prefixos, infixos i sufixos.
- Prefixos: prefix + lexema. Els que no modifiquen el significat (*arredonir*) i els que el modifiquen substancialment (*asexual*).
- Sufixos: lema + sufix. Procediment de creació de derivats com ara el femení (*francesa*), el plural (*despatxos*), noms (*ferrer*), adjectius (*ferrós*), verbs (*homogeneïtzar*), adverbis (*ràpidament*), diminutius (*pol·sim*) o augmentatius (*peuot*).
- Infixos: lema + infix + sufix. Afegiment d'un matís diferent (*ferrer, ferreria, ferreter, ferreteria*).
- Parasíntesi: prefix + lexema + sufix / prefix + lexema + infix + sufix. Creació de verbs i, a partir d'això, creació d'adjectius, substantius o adverbis (*anivellar, anivellat, anivellament*).

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Sí·l·laba, diftong, hiat.
- Pronunciació estàndard de vocals i consonants.
- Fenòmens de contacte vocàlic i consonàntic. Ensordiment (*pedagog, verd, tub*), sonoritzacions (*els homes*), assimilacions (*setmana*), palatalitzacions (*el lleó*).
- Alternança vocàlica en els verbs (*culla/collira*).
- Emmudiment de consonant en posició interior (*prendre, diners, arbre*).
- Vocalisme tònic i àton (pronomen *ho*).
- Accent obert o tancat de la *e* / *o* i usos excepcionals més comuns (*església, fórmula, Dénia, però, València*).
- Pronunciació que evite assimilacions, dissimilacions i metàtesis no recomanables en registres formals (*ganivet, quaranta, ametla, cridar*).
- Casos de relaxació fonètica impropis dels àmbits formals (*olorar, nervi, deixar*).
- Supressió o addició impròpies de l'àmbit formal (*paciència, vesprada, anàvem, premi*).
- Paraules que col·loquialment es pronuncien canviant una vocal (*obrir, queixal, escoltar*).
- Modificacions de les consonants impròpies de l'estàndard (*distingir, projecte, literatura, qualsevol*).
- Consonantisme: sibilants.
- Consonantisme: ròtiques i laterals.
- Oclusives (no-distinció en la pronunciació de l'oclusiva bilabial sonora i la fricativa labiodental sonora).
- Prepalatals (fricatives/africades, sordes/sonores).
- Pronunciació que evite la iodització de la palatal lateral.

Ortografia

- Accentuació i dièresi. Accent obert i tancat. Accent diacrític. Accentuació dels mots compostos i derivats (*políticoeconòmic, pèl-roig*). Accent en cultismes (en paraules provinents del llatí) i en manlleus (adaptats o

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

no adaptats). Domini de les regles d'ús i estalvi de la dièresi. Accentuació coherent de la *e* (*francés-francès, conèixer-conéixer*).

- Apostrofació i contracció. Normes i remarques de l'apostrofació (*la una, la esse, la ira, l'11*). Regles avançades com els casos dels parònims (*banyat-banya't*) i les contraccions entre l'article i *a, de, per i ca*.
- Pseudoderivats (*món-mundial, home-humà, corba-curvilini*).
- Consonantisme: alveolars. Regles ortogràfiques avançades: *-issar, -isar, -itzar* (*aferrissar-se, matisar, protagonitzar*), usos de *-tz-* (*Natzaret*), usos excepcionals de la *z* (*trapezi*), paraules amb vocal + *si* (*anàlisi, oasi*). Flexió de les paraules acabades amb *-s* (*pis-pisos*), terminacions *-gressió, -pressió, -missió*; compostos derivats amb *s/ss* (*aerosol, pressentir, assenyalar*). Distinció d'homòfons (*cent-sent*) i de parònims (*casa-caça; cinc-zinc*).
- Consonantisme: laterals i nasals. Regles avançades d'ortografia. Geminació *l·l* en paraules començades per *al-, col- gal-, il-, mil-, sil- + l* (*il·legal, síl·laba*) i en les acabades en *-el·la, -il·la* (*tessel·la, til·la*). Derivació amb *l·l* de paraules amb *l* o *ll* (*metàl·lic*). Usos diferents d'altres llengües (*simfonia, Alemanya*), escriptura dels grups *-mpt-, -mpc-, -mt-, -nt-, -mn-* (*assumpte, exempció, compte, comte, conte*). Homòfons i parònims de les nasals (*també / tan bé*).
- Consonantisme: ròtiques i la *h*. Cultismes (*derogar*). Regles generals de la grafia *h*: usos diferenciats (*coet, orxata, harmonia*). Cultismes (*hèlix, hemorràgia*).
- Cultismes amb *l* inicial o amb *l·l* (*lingüista, cèl·lula*).
- Oclusives. En posició final de síl·laba (*apte, sobte*) i en posició final de paraula (*mag, zig-zag*). Absència de la vocal de suport en les oclusives a final de paraula (*immund*). Terminacions com ara *-etud, -itud, -leg* i les altres excepcions a la regla general. Homòfons i parònims diversos amb oclusives (*cub-cup, quan-quant, tant-tant*).
- Regles avançades de la grafia *b/v* usos contrastius amb altres llengües (*arribar, rebentar, gravar*) i usos excepcionals (*tramvia, circumval·lació*). Homòfons i parònims (*abans-avanç, abís-avís*).
- Prepalatals (fricatives/africades, sordes/sonores).
- Palatals. Regles d'ortografia avançades. Escriptura dels verbs amb *-tjar i -jar* (*viatjar, manejar*). Ortografia excepcional de *j + e* (*injecció, jeroglífic*). Diversos valors de la grafia *x*, com els casos en què no són palatals (*taxa, examen*) i l'ortografia de la *x* a l'inici de paraules (*Xàtiva, xilòfon*); casos confusos de grafies palatals oclusives (*distingir, burgés*).
- Ortografia vocàlica contrastiva amb altres llengües (*avorrir-se, afaitar, metre, línia*)
- Separació de paraules per síl·labes tenint en compte les geminacions (*in-nocent, cot-na*), els dígrafs i els elements d'un compost (*ben-estar*).
- Usos del guionet. Guionet i absència de guionet en paraules compostes.
- Modificacions de la forma del pronom feble segons la posició (*porta'ls, portar-los, els porta*).

2.3 NIVELL C2

Els ensenyaments de nivell avançat C2 tenen per objecte capacitar l'alumnat per a comunicar-se sense cap dificultat, i amb un grau de qualitat com la que es pot observar en un parlant culte, en situacions d'una complexitat alta en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, entre altres cursar estudis al nivell més alt, inclosos programes de postgrau i doctorat, o participar activament i amb desimboltura en la vida acadèmica (tutories, seminaris, conferències internacionals); liderar equips interdisciplinaris en projectes complexos i exigents o negociar i persuadir amb eficàcia en àmbits d'alta direcció en entorns professionals internacionals.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

Per a fer-ho, l'alumnat ha d'adquirir les competències que li permeten utilitzar l'idioma amb una naturalitat total per a participar en tot tipus de situacions, en els àmbits personal, públic, acadèmic i professional, que requerisquen comprendre, produir, coproduir i processar una gamma àmplia de textos orals i escrits extensos i complexos, que versen sobre temes tant abstractes com concrets de caràcter general i especialitzat, tant fora com dins del camp d'especialització propi, en una gran varietat d'accents, registres i estils, i amb un ric repertori lèxic i estructural que incloga expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i especialitzades i permeta apreciar i expressar matisos subtils de significat.

Una vegada adquirides les competències corresponents al nivell avançat C2, l'alumnat ha de ser capaç de:

- Comprendre amb una facilitat total, sempre que dispose d'un cert temps per a habituar-se a l'accent, pràcticament qualsevol interlocutor i qualsevol text oral, produït en viu o retransmés, independentment del canal i fins i tot en ambients amb soroll, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències subtils d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat ràpida, presente trets estructurals, lèxics o de pronunciació idiosincràtics (p. e., estructures no lineals o formats poc usuals, col·loquialismes, regionalismes, argot o terminologia desconeguda, ironia o sarcasme), i/o veure's sobre temes fins i tot aliens a la seua experiència, interès o camp acadèmic o professional o d'especialització.
- Produir i coproduir, amb naturalitat, comoditat, desimboltura i fluïdesa, textos orals extensos, detallats, correctes formalment, i sovint destacables, per a comunicar-se en qualsevol tipus de situació de la vida personal, social, professional i acadèmica, adaptant amb una eficàcia total l'estil i el registre als diferents contextos d'ús, sense cometre errors excepte algun lapsus linguae ocasional, i mostrant una gran flexibilitat en l'ús d'un repertori ric d'expressions, accents i patrons d'entonació que li permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.
- Comprendre en profunditat, apreciar i interpretar de manera crítica, amb l'ús esporàdic del diccionari, una gamma àmplia de textos extensos i complexos, tant literaris com tècnics o d'una altra índole, contemporanis o no, en els quals s'utilitzen un llenguatge especialitzat, jocs de paraules, una gran quantitat d'argot, col·loquialismes, expressions idiomàtiques, regionalismes o altres trets idiosincràtics, i que puguin contindre judicis de valor velats o en els quals una gran part del missatge s'expressa d'una manera indirecta i ambigua, apreciand distincions subtils d'estil i significat, tant implícit com explícit.
- Produir i coproduir, independentment del suport, i fins i tot a velocitat ràpida en temps real, textos escrits de qualitat, exempts d'errors a excepció d'alguna reliscada de caràcter tipogràfic, sobre temes complexos i fins i tot de tipus tècnic, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajude el lector a identificar i retindre les idees i els aspectes més significatius, i en els quals transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Mitjançar entre parlants de la llengua meta o de llengües diferents per a traslladar pràcticament qualsevol classe de text oral o escrit, reconeixent-hi significats implícits i apreciand-hi diferències d'estil, fins i tot quan el text s'articula a una velocitat molt alta o presente trets estructurals, lèxics o de pronunciació o d'escriptura idiosincràtics (p. e., regionalismes, llenguatge literari o lèxic especialitzat), tot això sense dificultat, adaptant amb una eficàcia total l'estil i registre als diversos contextos d'ús i mostrant una riquesa d'expressió i un accent i entonació que permeten transmetre amb precisió matisos subtils de significat.

1. GRAMÀTICA

Oració

- Oració com a unitat màxima de la sintaxi.
- Modalitat oracional. Oracions declaratives, interrogatives, imperatives o exhortatives i desideratives.
- Ordre dels constituents oracionals segons l'estructura informativa de l'oració: la dislocació, l'elisió del subjecte i d'altres elements oracionals i la pronominalització dels complements.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Oracions coordinades: copulatives, disjuntives, distributives, continuatives, explicatives, adversatives.
- Oracions complexes:
 - Subordinades substantives: d'infinitiu, de relatiu, interrogatives indirectes, introduïdes per la conjunció *que*. Subordinades substantives segons la funció sintàctica: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement del nom, complement de l'adjectiu.
 - Subordinades adjectives: de participi, de relatiu. Subordinades adjectives de relatiu (explicatives i especificatives), formes i funcions: antecedents del relatiu, funció sintàctica del relatiu en la proposició inserida (subjecte, complement directe, complement indirecte, complement circumstancial, complement de règim verbal), puntuació.
 - Subordinades adverbials de temps, de lloc i de mode. Oracions comparatives d'igualtat, de superioritat, d'inferioritat i de proporcionalitat (*com més sucre, més dolç*). Subordinades adverbials d'infinitiu, gerundi o participi. Oracions causatives o d'implicació lògica: causals, consecutives, concessives, finals, condicionals. Oracions subordinades adverbials de relatiu.
- Oracions juxtaposades: adversatives, distributives.
- Concordances. Subjecte/verb (d'acord amb el tipus de subjecte). Verb de l'oració principal / verb de l'oració subordinada en les oracions complexes o compostes.
- Formes i usos de les conjuncions de coordinació i de subordinació. Supressió inapropiada de la conjunció *que* en alguns contextos (*Us preguem que desconnecteu els mòbils. Això sí que és de veres*). Ús inapropiat de *conforme* i *segons* com a conjuncions (**Conforme ve, no esperes res bo. Entraran *segons arriben*). Usos de la conjunció temporal *mentres/mentre*, la locució conjuntiva *mentres que / mentre que* i l'adverbi *mentrestant*. Usos i col·locacions de la conjunció *però*. Usos propis de conjuncions i locucions conjuntives (*posat que, doncs, amb que, tal com, sempre que...*). Conjuncions arcaïques o literàries (*àdhuc, car, jatsia, nogensmenys, puix, puix que...*).

Nom

- Noms substantius. Sintagma (o grup) nominal.
- Tipus de substantius: nom propi (topònims i antropònims) i nom comú (concret o abstracte, comptable o no comptable, individual o col·lectiu).
- Modificadors del nom: especificadors (determinants i quantificadors nominals) i complements especificatius i explicatius (adjectiu, sintagma preposicional, oració de relatiu, nom propi, sintagma nominal).
- Funcions oracionals dels sintagmes nominals: subjecte, complement directe, complement indirecte, atribut, complement de règim, complement predicatiu, circumstancial.
- Gènere del substantiu. Substantius de doble gènere amb el mateix significat (*el mar / la mar, el teulat / la teulada*) i amb significat diferent: amb flexió de gènere (*gerro / gerra, crit / crida*) i invariables (*el fi / la fi*). Formes vacil·lants (*una olor, el dot*). Marca de gènere en les professions (*fuster / fustera, sergent / sergenta*).
- Nombre del substantiu. Nombre en paraules compostes (*vagons llit, maldecaps, guàrdies civils*). Plural amb -s en paraules acabades en vocal tònica (*juís, mamàs, les pes, els fas, els pagarés*). Plural en monosíl·labs o paraules planes acabades en -x (*índexs, boxs*). Substantius defectius (*els antípodes, la plebs*). Substantius lexicalitzats (*anar a palpes, estar a fosques*). Flexió de nombre en els noms propis: llinatges, cognoms, malnoms, renoms... (*uns einsteins, els Cagatatxes, els Borbons, els Borja, els Pitarch*). Plural en els préstecs adaptats i no adaptats (*espaguetis, whiskys*). Nombre com a marca semàntica (*l'antiguitat romana / vendre antiguitats, una colònia estrangera / anar de colònies*).

Pronom

- Pronoms personals forts o tòpics. Formes i ús. Distinció entre *jo* i *mi*. Formes de cortesia (*tu / vosté / vós*). Plural de modèstia (*nosaltres* per *jo*) i la forma arcaica de plural majestàtic *nos*. Pronoms reflexius amb el

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

reforç *mateix* (*jo mateix, amb mi mateix, ells mateixos, si / ella mateixa*). Restriccions d'ús dels pronoms personals forts (substitució per pronoms febles o supressió). Pronoms de tercera persona referits a coses.

- Pronoms personals febles o àtons. Formes i ús. Variació morfològica i posició.
 - Pronominalització de l'atribut dels verbs *ser, estar, paréixer i semblar*.
 - Formes plenes en modismes i frases fetes (*tant me fa, tant se val...*).
 - Usos dels pronoms *en* i *hi* en complements de locucions preposicionals (*damunt de, en contra de, al costat de...*).
 - Lexicalització dels pronoms *en* i *hi*, sense valor sintàctic, en alguns verbs (*anarse'n, haver-hi, eixir-se'n*).
 - Usos del pronom *en* en funció de complement predicatiu amb alguns verbs (*dir-se, fer-se, elegir, nomenar, designar*).
 - Ús de *li* o *hi* en els datius inanimats.
 - Canvi de funció, de complement directe a complement indirecte, en oracions amb un verb factitiu quan apareix un complement directe explícit (*Son pare hui l'ha fet estudiar. Son pare hui li ha fet estudiar la lliçó.*).
 - Variació diatòpica. Variació lingüística i adequació al context en l'ús dels pronoms febles.
 - Combinacions ternàries. Combinacions impossibles de pronoms febles (*en+ho, hi+ho, en+en, hi+hi*) i combinacions estranyes o poc freqüents (*la'n, l'en*, combinacions de quatre pronoms febles).
 - Dislocacions. Usos pleonàstics propis i no recomanables.
 - Pronoms relatius. Usos especials. Relatiu locatiu amb valor metafòric (*He llegit un relat en què / en el qual apareixes tu com a protagonista.*). Supressió d'usos pleonàstics dels pronoms febles en oracions de relatiu. Construcció de relatiu precedit de verb (*introduït el qual...*). Frases relatives datives i partitives amb duplicació pronominal (*És una persona a qui no se li pot dir res.*). Ús de *que* o *qui* en oracions relatives sense antecedent explícit quan fan referència a una persona.
- Ús del relatiu darrere de preposicions tòniques o compostes.
- Pronoms interrogatius reforçats per un substantiu interjectiu (*Què dimonis fas? Què collons vol?*).
 - Pronoms indefinits cultes (*hom, altri, quelcom, qualssevol, qualssevilla...*).

Article i determinants

- Article definit. Ús de l'article davant dels topònims estrangers (*l'Índia, Los Angeles, la Meca*). Ús de l'article en enumeracions de substantius que presenten una estreta relació semàntica (*El professorat, alumnat i PAS es van reconciliar*). Valor emfàtic i valor substantivador. Presència o absència de l'article en expressions temporals, topònims, proverbis i expressions lexicalitzades (*donar l'abast, anar a escola, jugar a cartes, alçar el cap...*).
 - Article personal. Usos generals i lexicalitzats (*el rei en Jaume, la Torre d'en Domènec*).
 - Article neutre amb valor abstracte o amb funció intensiva. Formes normatives.
 - Demostratiu. Variants geogràfiques: la doble gradació i la triple gradació.
- Demostratiu amb valor despectiu en posició postnominal (*El xiquet aquest és insuportable*). Usos abusius dels demostratius (*No tinc cotxe i *aquest és imprescindible*).
- Altres determinants anafòrics (*l'esmentat, el dit, el mencionat...*).
 - Possessius. Formes tòniques, ús de *llur* i *llurs*. Formes àtones, davant de noms de relacions de parentiu i les paraules *casa* i *vida*, formes de tractament amb *sa* o *ses* (*Sa Santedat, Ses Majestats*), expressions lexicalitzades (*cada terra fa sa guerra*).
 - Expressions lexicalitzades amb possessiu posposat (*a càrrec seu, de part vostra, a gust meu...*). Expressió de la pertinença: ús del pronom *en* i dels pronoms datius amb valor possessiu (*...en coneixia l'origen; li feia mal l'esquena...*).

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Quantificadors. Numerals: lectura de fraccions (*dos setens*), numerals col·lectius (*quarantena, grossa, lustre, qüern...*), prefixos cultes (*hemi-, semi-, mono-, tetra-...*), formes compostes (*bimestral, bimensual, quinquenni...*).
- Quantitatius. Usos i funcions. Formes tradicionals (*manco, quinzet*) i formes d'especial dificultat (*cada, tal*).
- Indefinits cultes *mant, qualque, sengles...* Distribució de: *altre, un altre, l'altre, d'altre*. Les formes *n'hi ha que* i *hi ha qui* com a plurals d'*algú*.

Adjectiu

- Classes d'adjectius: qualificatius (*persona admirable*), de relació (*cavitat bucal*), adverbials (*visita circumstancial*). Formes i funcions. Complement del nom.
- Posició de l'adjectiu: preferentment posposat al substantiu (*exercici següent*). Valor emfàtic o afectiu de l'anteposició (*un greu problema*). Col·locacions: adjectius anteposats amb valor semàntic propi (*plena ocupació, mal gust*). Restriccions en l'anteposició de l'adjectiu.
- Concordança de l'adjectiu quan afecta més d'un substantiu de gènere i nombre diferent, en posició anteposada (*bona anàlisi i criteri*) o posposada (*anàlisi i criteri bons*); diversos adjectius que afecten un nom (*El treballador conjuga les habilitats manual, mecànica i intel·lectual*). Gènere i nombre d'adjectius determinats per substantius o provinents de substantius (*blau cel, carabassa*).
- Graus de l'adjectiu. Formes cultes (*ulterior, paupèrrim, antiquíssim*). Expressió del superlatiu amb afixos: *arxi-* (*arximilionari*), *re-* (*regraciós*), *-èrrim* (*ubèrrim*).
- Adjectius variables i invariables. Casos que plantegen dificultat (*prudent, comú/na, agrest/a, entusiasta*).

Verb

- Temps i aspecte, mode. Ús de l'indicatiu i el subjuntiu. Formes no personals. Verbs irregulars: irregularitats ortogràfiques, fonològiques i morfològiques. Perífrasis modals (d'obligació, de probabilitat, d'aproximació, de capacitat o autorització) i perífrasis aspectuals (d'imminència, de durada, de continuïtat). Formes i funcions dels complements verbals: complement directe, complement indirecte, complement de règim, complement circumstancial. Predicat no verbal. Usos dels verbs *ser* i *estar*: Usos atributius i usos locatius.
- Concordança verbal en oracions compostes o complexes (condicionals: present d'indicatiu – futur; imperfet de subjuntiu – condicional; plusquamperfet de subjuntiu – condicional perfet).
- Ús del mode indicatiu amb alguns adverbis de dubte (*potser vindrà*).
- Verbs reflexius (*rentar-se*). Verbs pronominals: verbs que es conjuguen amb el pronom *hi* (*veure-hi, sentir-hi, haver-hi*) i expressions del tipus *no s'hi val*; verbs que es conjuguen amb el pronom *es* (*adir-se, adonar-se, desdejunar-se, penedir-se...*); verbs que es conjuguen amb dos pronoms (*anar-se'n, eixir-se'n, tornar-se'n*).
- Diferències semàntiques dels verbs pronominals i no pronominals (*anar-se'n / anar, seure / asseure's*). Verbs no pronominals (*callar, caure*).
- Verbs defectius (verbs meteorològics, *caldre, dar, haver-hi*).
- Verbs amb complement de règim. Coordinació de verbs amb diferents complements de règim (**S'ha enamorat i es casarà amb Laia / S'ha enamorat de Laia i s'hi casarà*).
- Formes no personals. Usos i restriccions.
- Infinitiu, usos inadequats: recapitulació (**Finalment, dir que...*), imperatiu (**no córrer*); ús de l'article quan expressa una acció (**no li agrada el matinar*), formació errònia d'infinitius per derivació (**atemoritzar* per *atemorir*, **insertar* per *inserir*, **reflexar* per *reflectir*).
- Gerundi, usos inadequats: especificatiu (**Han publicat un decret nomenant-lo director general*), copulatiu (**Va caure topant la cara contra el rastell*), formes velaritzades del gerundi (**caiguent, *visquent, *ploguent*).

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Participi. Formes de participi de present en contrast amb el gerundi (*dorment / dormint, ixent / eixint, examinand / examinant*). Participis amb formes diferents per a significats diferents (*coure: cuit / cogut*). Dobles formes en alguns participis de la tercera conjugació (*oferit / ofert, reblit / reblert*).
- Variació diatòpica. Morfologia verbal d'acord amb les conjugacions i les variants geogràfiques estàndard (*traure / treure, nàixer / néixer, siga / sigui, haguessen / haguessin, patix / pateix*) i amb l'ús (*alçar-se / llevar-se, llavar / rentar, anar / vindre*).
- Variació diafàsica. Morfologia verbal d'acord amb les conjugacions i els nivells de formalitat del context comunicatiu (*servixes / serveixes, servisca / servesca, sigut / estat, cullga / culla*).

Adverbi

- Adverbi. Definició, formes i funcions. Locucions adverbials.
- Classes d'adverbis. Classes formals: adverbis en *-ment* (*ràpidament, fàcilment*); adverbis adjectivals o adverbis curts *clar* (*parlar clar*), *alt* (*volar alt*), *prim* (*filar prim*), *brut* (*jugar brut*); adverbis quantitatius *molt* (*menjar molt*), *poc* (*ser poc hàbil*); adverbis demostratius *ací, allí, allà*; adverbis preposicionals *dins, damunt, després*; adverbis amb funcions diverses *així, ahir, encara, ja, prompte, enjorn*; locucions adverbials *a la babalà, de bestreta*. Classes funcionals: adverbis de predicat (de manera: *Anem bé*; de lloc: *Ves dalt*; de temps: *Ara aniré*; de quantitat: *No parla gens*); adverbis oracionals (modals: *Probablement ho sabran*; afirmació: *Sí que vaig anar*; negació: *No m'ho havien dit*); adverbis textuais (*Primerament els vaig explicar la teoria de la conspiració*).
- Limitacions en el text de l'ús dels adverbis en *-ment* i alternança amb locucions adverbials (*de sobte / sobtadament, debades / de franc / gratuïtament*). Adverbis i locucions adverbials morfològicament pròximes a alguns adverbis en *-ment* i semànticament diferents (*bo / bonament, en resum / resumidament*). Restriccions en adjectius que no poden formar adverbis en *-ment* (adjectius de colors, gentilicis...). Llibertat en la formació de nous adverbis en *-ment* (*fusterianament, dalinianament*...). Funció adverbial de negació de les expressions *en ma vida, en ta vida, en sa vida*.
- Construccions superlatives *al màxim de, al mínim de, al millor que, al més prompte / aviat possible*...
- Negació i elements gramaticals de la negació. Ús de l'adverbi expletiu *no*: en oracions comparatives (*Parla més que no calla*); amb verbs de temor en mode subjuntiu (*Temia que la pluja no fera mal a la collita*). En oracions temporals introduïdes per *abans que, fins que* i *abans* (*Canvia't abans que els teus cosins no vinguen. No vindrà fins que no acabe. Canvia't abans no vinguen els teus cosins*). En oracions amb *ningú, res, gens, cap, enlloc, mai, tampoc, en ma vida, ni un, ni l'un ni l'altre* anteposats al verb (*Ningú no ha vingut. Res no diu*...). Addició de l'adverbi *no* en respostes curtes amb *ningú, res, gens, cap, mai, (no ningú / ningú, no res / res, no gens / gens, no cap / cap, no mai / mai)*. Partícula *pas*, usos literaris més generals.
- Usos concrets de determinats adverbis o locucions adverbials: *corrents* (*Va arribar corrents amb tren*), *inclusivament i exclusivament* (*La matrícula serà de l'1 al 15 de febrer inclusivament*), *amb escriu* (*Va superar la prova amb escriu*), *escaig* (*Vaig haver de pagar mil euros i escaig*), *enlloc* (*L'has vist enlloc?*), *força* (*L'examen era força complicat*), *dempeus* (*Quan va arribar l'autoritat tots es van posar dempeus*), *(a) tothora* (*Tothora és al bar*), *enjorn o d'hora* (*Arribarà enjorn / d'hora*) *l'endemà* (*Se'n va anar el dia 15 i va arribar l'endemà mateix*), *pel cap alt* (*D'això, en deuen haver passat 10 anys pel cap alt*), *suara* (*fa poc*), *tostemps* (*sempre*), *ultra mesura* (*en un grau excessiu*). Locució *de + lloc + estant* (*de casa estant, de Borriana estant*).
- Lexicalització de locucions adverbials: *a les hores / aleshores, alhora / a l'hora, en l'aire / enlaire, pot ser / potser, sobre tot / sobretot, en lloc / enlloc*...

Preposició

- Preposicions i sintagmes preposicionals. Classificació, usos i funcions.
- Preposicions àtones i tòniques. Preposicions simples i compostes. Locucions

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

preposicionals i preposicions habilitades.

- Ús d'expressions amb la preposició *de* (*por de, esment de, diferent de, olor de, pudor de, sabor de, gust de, camisa de ratlles...*).
- Ús genuí de les preposicions en la fraseologia (*passar en net, posar en relleu, amb molta honra...*).
- Usos de la preposició *a* (o *de*) davant de complement directe en contextos lexicalitzats (*He sentit a dir. Mira d'arribar prompte. La meua idea era de fer-ho d'una altra manera*). Usos de la preposició *a* en la construcció indefinit + *a* + infinitiu (*No tenia res a dir. No trobava cap idea a desenvolupar*).
- Contextos amb coincidència de dues preposicions àtones. Contraccions (**En comptes d'a l'alumnat, dis-ho al professorat / En comptes de dir-ho a l'alumnat, disho al professorat*). Coordinació de sintagmes preposicionals amb preposicions diferents (**Confia i desconfia d'ells. Confia en ells i en desconfia*), sense preposicions (**Vol i pot fer-ho / Vol fer-ho i ho pot fer*), amb el nucli dels sintagmes comú (**La democràcia és el govern de i per a les persones / La democràcia és el govern de les persones i per a les persones*).
- Preposicions i locucions prepositives arcaiques o literàries (*devers, envers, vers, ultra, via, a despit de, per mor de...*).
- Normes de redacció i estil habituals en l'ús de les preposicions. Datació de documents (*Pedreguer, 20 de juny de 2018*).

2. DISCURS

- Producció d'un discurs coherent, cohesionat i adequat a la situació comunicativa.

Utilització de manera apropiada d'estructures organitzatives variades, una àmplia sèrie de connectors i altres mecanismes de cohesió.

Adequació

- Relació del text amb la situació comunicativa.
- El text s'ha d'ajustar amb garantia a la finalitat o funció comunicativa, a la tipologia textual i al gènere textual (format, parts del text i elements paratextuals). El missatge i la manera de comunicar-lo ha de respondre a la situació, al canal (oral o escrit), als interlocutors i a la relació social entre aquests, i ha d'utilitzar la varietat diafàsica i la correcció lingüística pròpia de la situació comunicativa. S'han de respectar les normes socials i de cortesia i fer un bon ús dels elements paratextuals i de les normes tipogràfiques. En els textos orals cal fer un ús correcte de l'entonació i de la comunicació no verbal.
- Domini de les varietats de la llengua: diatòpica (geogràfica), diacrònica (històrica), diastràtica (social) i diafàsica (varietats funcionals o registres). L'estàndard: models i ús coherent.

Coherència i cohesió

- El text com a unitat global de significat. Pertinència del contingut. Selecció de contingut rellevant. Estructuració del contingut. Ordenació lògica de les idees. Selecció de les estructures morfosintàctiques i del lèxic adequats. Equilibri entre simplificació i comprensió del text: mesura, coherència i pertinència.
- El discurs ha de ser clar i ha d'estar ben estructurat. Els paràgrafs han d'estar ben elaborats, tot tenint en compte el contingut i l'estructura del paràgraf i del text.
- El text ha d'acomplir les regles de la coherència: no-contradició, progressió, repetició i relació. També ha de tindre en compte les diferents classes de coherència: coherència en l'enunciat, coherència entre enunciats i coherència global.
- Construcció i interpretació del discurs. Organització interna del text. Introducció, desenvolupament i conclusió de la unitat textual. Relacions sintàctiques i semàntiques (fenòmens gramaticals i lèxics) que connecten els enunciats d'un text entre si.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Procediments de manteniment del referent i del fil discursiu: proformes i recursos lexicosemàntics (qualificacions valoratives, atributs basats en el context extralingüístic o coneixement enciclopèdic, metàfores, comparacions, analogies, metonímies, sinècdokes).
- Connexió. Formes i funcions. Categories lèxiques dels connectors. Connectors oracionals, connectors textuais i marcadors discursius. Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència i de sentit. Progressió temàtica. Isotopies.
- Expressions i mecanismes d'iniciació dels discursos oral (salutació, presa de contacte) i escrit (encapçalaments, ortotipografia, títols, subtítols, mecanismes d'aproximació al lector...).
- Expressions i mecanismes d'introducció del tema (focalització i tematització).
- Expressions i mecanismes de desenvolupament del discurs. Manteniment del tema: correferència; anàfora, catàfora i dixi (personal, espacial i textual); repetició (sinonímia, hiperonímia, hiponímia, proformes lèxiques); reformulació (paràfrasis i aclariments). Ampliació del tema: exemplificació; al·lusions, referències, cites i evocacions; definicions, reformulacions, enumeracions, seqüenciacions temporals; reforç (precisió i matisació); contrast; conseqüència. Rebuig del tema. Personalització (punt de vista). Canvi de tema: obertura o tancament d'una digressió, recuperació del tema.
- Expressions i mecanismes de conclusió del discurs. Resum o recapitulació.
- Expressions i mecanismes de tancament dels discursos oral (tancament i acomiadament) i escrit (fórmules o expressions de comiat).
- Cortesia. Expressions i mecanismes de tractament i d'interacció amb l'interlocutor: sol·licitar a l'interlocutor que comence el discurs; reaccionar a la sol·licitud de començament del discurs; indicar que se segueix el discurs amb interès, amb incredulitat, indiferència o resignació, admiració; controlar l'atenció de l'interlocutor; demanar silenci; cedir el torn de paraula; demanar el torn de paraula; interrompre. Recursos dilatoris: usar paraules falca. Usos o absència de formes i expressions de tractament: usos dels pronoms *tu*, *vosté* o *vós*; ús de *nosaltres* per *jo*.
- Procediments de citació: estil directe i indirecte, procediments de citació encoberts. Presència i absència de verbs introductoris, marques entonatives pròpies.
- Usos dels signes de puntuació. Posició dels signes de puntuació. Contacte entre signes de puntuació. Signes de pausa: coma, punt i coma, punt, dos punts, punts suspensius. Signes d'entonació: interrogació i exclamació. Incisos: guions, parèntesis, claudàtors, cometes. Altres signes gràfics: asterisc, barra inclinada, signe de paràgraf. Omissió de la coma entre subjecte i predicat i entre predicat i complements. Casos en què no hi ha correspondència entre les pauses d'entonació i l'ús del signe de puntuació. Signes per a introduir incisos: gradació.

3. LÈXIC I SEMÀNTICA

Vocabulari

- Repertori lèxic reeixit. Ús i reconeixement de tot tipus de vocabulari (estàndard, col·loquial, dialectal, vulgar, terminologia específica d'ús general, neologismes, arcaïsmes, geosinònims, paraules comodí, paraules crossa, barbarismes, manlleus), formes genuïnes d'expressions idiomàtiques, enunciats fraseològics (frases fetes, locucions i refranys), especialment el vocabulari i la fraseologia que es relacionen amb els continguts temàtics del nivell.

Significat

- Precisió lèxica en la llengua general i en els llenguatges d'especialitat. Camps semàntics: sinonímia, antonímia, polisèmia... Interferències lèxiques: barbarismes, falsos sinònims, ultracorreccions.
- Expressions fraseològiques: ordenació d'elements, col·locacions, locucions i frases fetes. Reformulacions i nominalitzacions (en el llenguatge periodístic, en el discurs acadèmic i en els llenguatges d'especialitat). Mecanismes lèxics de cohesió textual: de referència (repetició, hiperonímia, hiponímia, sinonímia, mots

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

generals) i de sentit (complementarietat, antonímia, oposició relativa, relacions pragmàtiques). Paraules tabús, eufemismes i disfemismes. Onomàstica, antroponímia i toponímia.

- Semàntica pragmàtica: substitucions, pressuposicions, sobreentesos, inferències, ironia. Usos lèxics figurats: comparació, metàfora, metonímia, sinècdoke...

Formació de paraules

- Paraules simples i paraules complexes. Processos de formació de paraules: derivació i composició, conversió, reduplicació, truncament i formació de sigles.
- Derivació. Prefixació i sufixació. Prefixació, prefixos recategoritzadors. Sufixació, sufixos fossilitzats, sufixació lèxica (nominalització, adjectivació, verbalització, adverbialització), sufixació valorativa (diminutius, augmentatius). Derivació parasintètica.
- Conversió o derivació zero. Processos morfològics de conversió i processos no morfològics: de lexicalització, d'elisió sintàctica i de nominalització metalingüística.
- Composició. Compostos propis (nominals, adjectivals, verbals) i compostos sintagmàtics (nominals, adjectivals, verbals). Composició culta.
- Altres procediments de formació de mots: reduplicació, truncament i formació de sigles. Abreviació i apòcope. Onomatopeies.
- Mots patrimonials i cultismes. Pseudoderivats. Arcaïsmes, cultismes, dialectalismes, vulgarismes. Termes i terminologia: neologismes. Barbarismes i manlleus: criteris d'adaptació ortogràfica i fonètica dels manlleus. Calcs lingüístics: semàntics i sintàctics. Locucions i frases fetes.

Derivació de paraules

- Derivació (radical + afix). Prefixació (prefix + radical), sufixació (radical + sufix), parasíntesi (prefix + radical + sufix / prefix + radical + infix + sufix). Identificació de radical, prefixos i sufixos en paraules derivades. Infixos i els sufixos fossilitzats, matisos dels infixos en algunes paraules (*dormir / endormiscar-se, ferrer / ferreter, ferreria / ferreteria*). Canvi de categoria gramatical per addició del sufix. Sufixos valoratius: diminutius, augmentatius (valor afectiu i valor despectiu).
- Modificacions ortogràfiques i fonètiques, desplaçament de la síl·laba tònica (prefixos i sufixos tòncics i àtons), pèrdua, canvi i addició de fonemes. Derivats patrimonials i pseudoderivats.
- Nominalització. Noms derivats de noms: diminutius (*carreró*), augmentatius (*veuarra*), pejoratiu (*politicastre*), noms col·lectius (*teulada*), planta o arbre (*taronger*), ofici o activitat (*fuster*), corrent o doctrina (*simbolisme*). Noms derivats d'adjectius: qualitat (*bellesa*), dimensions (*grandària*), corrent o doctrina (*nacionalisme*), seguidors d'un corrent o doctrina (*nacionalista*). Noms derivats de verbs: acció o efecte (*publicació*), agent (*venedor*), lloc (*menjador*), instrument (*ventall*); derivats regressius de verbs (*endeví*), derivats progressius de verbs (*endevinalla*). Noms derivats d'adverbis (*davantall*).
- Adjectivació. Adjectius derivats de noms: relació o pertinença (*infantil*), possessió (*banyut*), qualitat, particularitat o defecte (*valuós*), gentilicis (*valenciana*). Adjectius derivats d'adjectius: adjectius deadjectivals (*rogenc*), deadjectivals ordinals (*nové*) i partitius (*dècim*); intensificadors o matisadors (*boniquet, grandàs*), superlatius (altíssim); positius, comparatius i superlatius (*alt, superior, suprem*). Adjectius derivats de verbs: propietat d'un agent o pacient (*xarraire*), possibilitat (*desitjable*), tendència (*trencadís*), abundància (*agradós*). Adjectius derivats d'adverbis: relació o pertinença (*proper*).
- Verbalització. Derivats que expressen accions, processos o tendències relacionades amb el significat del radical. Verbs derivats de noms (*pedregar, gotejar, dosificar*). Verbs derivats d'adjectius (*agregar, facilitar, humanitzar*). Verbs derivats d'adverbis (*sovintejar*). Verbs derivats de verbs (*plovisquejar*).

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

• Adverbialització. Adverbis derivats d'adjectius: adverbis en *-ment* de manera (*feliçment*), de punt de vista (*històricament*), temporals o aspectuals (*diàriament*), quantificadors quantitatius (*terriblement*), adverbis modals (*possiblement*), connectors textuais (*consegüentment*). Adverbis valoratius derivats d'adverbis amb diminutiu (*promptet*) o augmentatiu (*tardíssim*). Locucions adverbials amb preposició o sufix (*a genollons*, *a rossegons*).

4. PRONUNCIACIÓ I ORTOGRAFIA

Pronunciació

- Coneixement i domini pràctic dels criteris d'elocució de l'estàndard oral en contextos molt formals, formals i poc formals.
- Fenòmens vocàlics de fonètica sintàctica: elisió, sinalefa, neutralització, assimilació, dissimilació.
- Paraules amb les vocals *o / e* obertes i tancades que presenten vacil·lacions en la pronunciació.
- Fenòmens consonàntics de fonètica sintàctica: ensordiment, sonorització, emmudiment, sensibilització, assimilació, geminacions, metàtesi, epètesi.
- Sistemes vocàlics (tònic i àton) i consonàntics de les principals varietats geogràfiques.
- Grups sonors *dins*, *fons* i *trans*. Pronunciació [ks] o [gz] de la grafia *x*. Pronunciació de mots amb consonant velar sorda. Pronunciació de la *s* i de la *r* en paraules prefixades. Pronunciació dels grups consonàntics cultes.
- Processos fonològics en l'adaptació i pronunciació de paraules estrangeres. Pronunciació de paraules amb accent divergent en llengües del nostre entorn.
- Accent, ritme i entonació; patrons tonals d'elements lèxics aïllats: pronunciació de paraules cultes (*medul·la*, *diòptria*); doble possibilitat d'accentuació (*poliedre/políedre*, *saxofon/saxòfon*) i pronunciació de paraules estrangeres.
- Accent principal i accents secundaris en paraules compostes o amb afixos. Paraules tòniques i paraules àtones. Accent articulatori.
- Entonació, prosòdia i ortoèpia.

Ortografia

- Sistema vocàlic tònic i àton. Vacil·lacions en l'ús de les vocals. Ortografia *a/e* d'alguns formants cultes (*astigmatisme*, *arterioesclerosi*). Alternança *o/u*, *i/e* en paraules patrimonials i en pseudoderivats (*full / foli*, *món / mundial*, *línia / alinear*). Compostos i derivats amb *e* de suport o sense (*infraestructura*, *reeixir*, *hidrosfera*). Vocalisme en contrast amb llengües del nostre entorn (*afusellar*, *antiguitat*, *bambolina*, *emparar*, *ciment*, *sarbatana*). Paraules invariables acabades amb *-us* (*lapsus*, *porus*, *riktus*). Adaptació vocàlica dels manlleus (*esprint*, *voleibol*).
- Accentuació gràfica. Variació geogràfica en l'accentuació de la *e* d'acord amb la pronunciació (*anglés / anglès*, *café / cafè*, *comprén / comprèn*, *seté / setè*, *conéixer / conèixer*). Paraules que presenten dificultats als parlants: cultismes d'ús restringit (*alvèol*, *èczema*, *cotilèdon*), exotopònims i antropònims adaptats (*Himàlaia*, *Marràqueix*, *Èsquil*), paraules d'ús general (*avar*, *letargia*, *libido*, *olimpiada*, *període*, *pneumònia*, *tèrmits*, *xassís*). Accentuació de mots compostos (*pèl-roig*, *després-demà*, *cefalotòrax*). Accentuació en els llatínismes i en els manlleus, els antropònims i els topònims no adaptats (*Curriculum vitae*, *faraday*, *Los Angeles*). Paraules amb doble possibilitat d'accentuació (*càstig / castic*, *imbècil / imbecil*, *políedre / poliedre*, *xòfer / xofer*). Formes i usos de l'accent diacrític.
- Usos i funcions de la dièresi. Parelles de mots que es diferencien per la dièresi (*fluït / fluid*, *fruit / fruit*, *reina / reïna*). Dièresi en vocal àtona derivada d'una paraula en què aquesta vocal és tònica (*aïllar / illa*, *traïdor / traïr*). Casos de concurrència de dièresi en una paraula (*arguïble*, *argüir*, *arguït*, *argüia*). Cultismes acabats en *-tat* i *-itzar* (*gratuïtat*, *arcaïtzar*). Casos d'estalvi de la dièresi.
- Usos del guionet. En paraules compostes. Al final de línia. En separació de síl·labes. En símbols i altres usos especials (*goma-2*, *omega-3*, *àcid d-lisèrgic*).

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Apostrofació i contracció. Usos habituals. Apostrofació de les sigles i acrònims (*l'ONU, la UEFA, la IBM, l'NBA, l'UJI, l'AVL, la UGT, d'UGT*). Apostrofació i contracció en topònims propis o adaptats i en exotopònims no adaptats, noms comercials, publicacions, símbols... (*del Comtat, al Caire, als Ports, a El Escorial, a l'Havana, d'El Temps, d'Els pilars de la Terra, de Hawaii, de €, el Na2O*).
- Consonants oclusives i labiodentals. Ortografia de la *b* i la *v*. Pseudoderivats (*avortament / aborció, devia / dèbit*). Compostos amb *cap-*, *prop-* (*captindre's, cabdill, proppassat, propvinent*). Grups consonàntics cultes *pn-*, *ps-*, *pt-*, *ts-* a principi de paraula (*pneumònia, psiquiatria, pterosaure, tsunami*). Manlleus i exotopònims adaptats (*coala, màrqueting, judoka, Qatar, Iraq, l'Havana, Biscaia, Anvers*). Duplicacions d'oclusives (*addicció, posttònic, suggestió, sangglaçar*). Mots cultes o complexos (*apoteigma, molibdè, tungstè*).
- Consonants alveolars. Paraules compostes i paraules derivades (*asimètric, antisocial, bisexual, contrasentit, entresol, parasíntesi, preselecció, semisuma, sobreseïment, assentar, pressentir, ressuscitar, transsudació, psicosocial*).
Cultismes i paraules remarcables ortogràficament (*barnús, desembre, èczema, Ignasi, sentinella, sotsobrar, Veneçuela, zitzània*).
- Consonants palatals. Ortografia de les palatals en relació amb els sons i els contextos ortogràfics (*Xàtiva, caixa, feix, xiquet, panxa, cotxe, Elx, cartutx, jove, germà, projectar, platja, fetge, mig, roig*). Manlleus adaptats (*Txad, Txetxènia, haixix*).
- Consonants laterals. Paraules amb *-l* final (*bonítol, cerebel, cérvol / cervo, nínxol / ninxo*), amb *-ll* final i derivats (*crystal·lí / cristalleria / cristal·lí, gall / gallina / Gàl·lia, metall / metàl·lic*). Homòfons i parònims amb consonants laterals (*vila / vil·la, anular / anul·lar*). Cultismes amb *l-* inicial (*labial, labor, lacrimal, lacustre, laic, lentilla, literari*). Variació geogràfica de les grafies geminades *tl* i *tll* (*motle / motlle, ametla / ametlla, vetla / vetlla*).
- Consonants nasals. La *n* i la *m* davant de *f* i *r* (*èmfasi, trumfo, somriure, panfigo, confit, conrear, Enric*). La *n* i la *m* en posició final de paraula (*caiman, divan, dron, rom, tarquim*). Aplecs *-mm-*, *-nn-*, *-mn-*, *gn-* en paraules cultes o d'especial dificultat (*gamma, summe, annals, sexenni, escamnar, mnemotècnia, gnom, gnosí*).
- Consonants ròtiques. Les grafies *r* i *rr* en paraules prefixades (*arrítmia, correferència, irreal, autoretrat, contrarevolució, preromàntic, vicerector*), en paraules compostes (*Vila-real, barba-roig*), en paraules amb formants cultes o d'especial dificultat (*otorrino, ornitorrinc, trirrem, hemorràgia, prorrata, prorrompre, erradicar, sabre, crebantar, orquestra*).
- Grafia *h*. En manlleus adaptats (*hoquei, hàmsster, handbol*), en cultismes (*subtrahend, hidròfob, híbrid, hèlix, hexagonal, holograma*). La *h* aspirada en onomatopeies i manlleus (*ha, ha ha ha, hippy, hawaià*), altres formes de representar aquest so (*Jerez, Khartum, Reich*). Paraules habituals amb vacil·lacions en l'ús de la *h* (*coet, orxata, truà, harmonia, subhasta*). Homòfons i parònims amb *h* i sense (*ala / hala, aprendre / aprehendre, hom / om, ostatge / hostatge*).
- Convencions. Usos de les majúscules i minúscules. Funció demarcativa i funció distintiva de les majúscules. Usos de les majúscules en noms propis, de persona, divinitats, llinatges, dinasties, malnoms, renoms, pseudònims... i d'animals o plantes singularitzats; en noms propis d'objectes singularitzats i de vehicles; marques de productes i denominacions oficials d'origen; en noms d'institucions, organismes, entitats, empreses, establiments i òrgans de gestió; en les festivitats i celebracions populars; en fets històrics singulars; en planetes, constel·lacions i estrelles; en noms de monuments i edificis singulars; en els topònims, corònims i altres denominacions geopolítiques; en les formes protocol·làries de tractament; en els plans d'estudi, assignatures i titulacions; en els títols de llibres, obres teatrals, musicals, cinematogràfiques i d'arts plàstiques; en les lleis, codis jurídics i altres disposicions legals; en les entitats abstractes instituïdes oficialment, impostos...; en els noms de congressos, seminaris, certàmens...

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Usos de la lletra redona, la cursiva, la versaleta i la negreta.
- Usos de les abreviatures, sigles, acrònims i símbols. Escripura de números i nombres (xifres, magnituds, quantitats...) en lletra o en xifra d'acord amb el context.

3. DISTRIBUCIÓ TEMPORAL DE LES UNITATS DIDÀCTIQUES
B2 De dalt a baix. Bromera

1r trimestre	2n trimestre	3r trimestre
Unitats 1 a 7	Unitats 8 a 14	Unitats 15 a 18

C1 Cursos Carles Salvador C1

1r trimestre	2n trimestre	3r trimestre
Unitats 1 a 4	Unitats 5 a 9	Unitats 10 a 13

1C2 Cursos Carles Salvador C2

1r trimestre	2n trimestre	3r trimestre
Unitats 1 a 4	Unitats 5 a 9	Unitats 10 a 13

2C2 Punt per punt C2. Universitat d'Alacant + *Cursos Carles Salvador C2

1r trimestre	2n trimestre	3r trimestre
Unitats 8 a 11	Unitats 12 a 15	Unitats 16 a 18
*Unitats de reforç.		

4. METODOLOGIA. ORIENTACIONS DIDÀCTIQUES

El *Marc europeu comú de referència per a les llengües: ensenyar, aprendre, avaluar*, publicat pel Consell d'Europa el 2001 és una eina indiscutible per a la reflexió i el treball sobre l'aprenentatge, l'ensenyament i l'avaluació de llengües.

Aquest document naix de la voluntat ferma de fomentar el plurilingüisme a Europa, impulsar el diàleg entre els professionals de llengües i facilitar als usuaris-aprenents de llengües un marc orientatiu sobre les seues competències i actuacions en l'ús d'una llengua. De fet, el capítol 1, apartat 1, defineix el *Marc* com un document que "proporciona unes bases comunes per a l'elaboració de programes de llengua, orientacions curriculars, exàmens, llibres de text, etc. a tot Europa".

El *Marc* (MCER) està constituït per dues dimensions. La primera dimensió, l'horitzontal, "descriu de forma integradora el que han d'aprendre a fer els estudiants de llengua amb l'objectiu d'usar una llengua per

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

comunicar-se, així com els coneixements i destreses que han de desenvolupar per poder actuar de manera eficaç. La descripció també comprèn el context cultural on se situa la llengua”. La segona, la vertical, fa referència als “nivells de domini de la llengua que permeten comprovar el progrés de l’alumnat en cada fase de l’aprenentatge i al llarg de la vida”. El currículum de les escoles oficials d’idiomes s’ha elaborat tenint en compte el continguts establerts pel MCER i, per tant, el rerefons metodològic i el plantejament de la docència que hi trobem responen a les seues bases. Així, el currículum de les EOI també proposa un enfocament orientat a l’acció, que capacite l’alumnat en l’ús efectiu de l’idioma com a vehicle de comunicació general. Quant a la dimensió vertical del MCER, els nivells de competència a assolir en les EOI es defineixen d’acord amb els nivells fixats en el *Marc*: A1, A2, B1, B2, C1 i C2, descrits com un contínuum de nivells de domini de la llengua des del nivell més baix fins al nivell més alt, sense prendre com a referència el parlant nadiu “perfecte”, sinó basant-se en les competències observades en aprenents de llengües estrangeres.

4.1. METODOLOGIA GENERAL I ESPECÍFICA DE L’IDIOMA

Seguint el que estableix la legislació vigent atendrem als següents principis metodològics:

- Les classes s’impartiran en l’idioma objecte d’estudi per a garantir una major exposició directa a la llengua del procés d’ensenyament-aprenentatge.
- Les classes s’organitzaran de manera que s’afavorisca la comunicació entre l’alumnat i s’hi fomenti la dinàmica de grup(s) que afavorirà la col·laboració, l’empatia, el respecte i l’interés.
- Els objectius se centren en l’ús efectiu de l’idioma i, per tant, les pràctiques d’ensenyament i aprenentatge s’orientaran perquè l’alumne hi tinga una participació activa el major temps possible.
- Els distints tipus de competències de comprensió, expressió, interacció, mediació s’integraran dins de tasques comunicatives que en posen en pràctica una o més d’una. En aquest procés, les competències purament lingüístiques seran només un mer vehicle per a la comunicació.
- Les tasques d’aprenentatge hauran de ser reals o versemblants, la qual cosa suposa que hauran d’estar definides en termes d’acció, tindre una finalitat clara, estar ben contextualitzades i produir un resultat. A més, hauran d’estar enfocades cap a la vida real.
La importància d’una metodologia basada en l’enfocament funcional cobra especial rellevància perquè:
 - Facilita una millor definició dels exponents funcionals i els continguts gramaticals.
 - Ens permet detectar necessitats específiques.
 - L’alumne detecta una aplicació immediata a la vida real.
 - Facilita l’aprenentatge de les estructures gramaticals dotant-les d’una aplicabilitat més real.
 - Ens fa reflexionar més sobre la llengua.
 - Propiciem una millor ensenyança dels continguts socioculturals i sociolingüístics perquè l’alumne s’ha d’enfrontar a situacions quotidianes i costums populars.
- Les característiques de les activitats que es duran a terme (textos o material de base utilitzat, tema, operacions que comporta, duració, nombre de participants, instruccions, etc.) i les condicions en què es realitzaran (quan i com), s’establiran essencialment en funció dels objectius específics que es pretenen aconseguir en cada curs.
- Els mitjans, els mètodes i els materials que s’hi utilitzaran seran tan similars com siga possible a aquells que l’alumnat puga trobar i se seleccionaran en funció de la idoneïtat per a aconseguir els objectius establerts.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- L'ús adequat de la llengua tindrà més importància que conèixer-ne el del sistema teòric i la mera correcció formal. Pensem que els errors de l'alumne són inevitables, que formen part de la interllengua de transició, i per tant, no han de tindre's en compte excepte quan siguen sistemàtics o interferesquen en la comunicació. Però sí que se n'ha de fer una anàlisi a fi que l'alumne reflexione sobre la seua actuació i la millore.
- El paper del professorat serà essencialment el de facilitar la participació de l'alumne en la realització d'activitats comunicatives, avaluar-ne l'actuació, orientar-lo respecte a aquesta i indicar-li com pot desenvolupar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.
- Fomentarem la competència d'aprendre a aprendre, que té com a objectiu potenciar en l'alumne la capacitat d'autoaprenentatge, té també una importància definitiva en un procés de què ha de responsabilitzar-se. En aquest sentit, caldrà desenvolupar en l'alumne, no sols les seues capacitats innates, sinó també estratègies d'aprenentatge adequades per a l'autoformació i actituds positives envers el procés d'ensenyament-aprenentatge.
- Es fomentarà l'ús de les TIC com a mitjans que faciliten l'ensenyament-aprenentatge de llengües, que amplien els límits de la comunicació, que faciliten la pràctica de les diferents destreses, l'intercanvi d'experiències, l'ús de materials reals i, sobretot, la possibilitat d'autoaprenentatge.

4.2. ACTIVITATS I ESTRATÈGIES D'ENSENYAMENT I APRENTATGE

L'aula esdevé el punt de trobada entre aprenents i docent, el context en què es produeix el procés d'ensenyament-aprenentatge. El docent ha de treballar a l'aula per facilitar, guiar, orientar i acompanyar l'alumnat durant l'aprenentatge, orientar-lo i indicar-li com pot desenvolupar les seues competències i les seues pròpies estratègies d'aprenentatge.

La finalitat de l'ensenyament de les escoles oficials d'idiomes és utilitzar la llengua amb la màxima eficàcia comunicativa i fomentar l'autonomia i les estratègies d'aprenentatge i això crea la necessitat que el professorat abandone el paper d'únic posseïdor del coneixement i adopte un rol de guia o mediador d'aprenentatge. El docent no només és transmissor d'informació i productor de coneixement, sinó que també treballa per a motivar i afavorir els aspectes actitudinals de l'alumnat que incideixen en el seu progrés.

En conseqüència, la gestió de l'aprenentatge que es genera a l'aula és compartida. L'aprenent pren un paper protagonista i el docent afavoreix l'autonomia d'aprenentatge de l'alumnat a la qual es fa referència en el *Marc*, quan hi llegim que s'hauria "d'animar els aprenents a reflexionar sobre les seves pròpies necessitats comunicatives i fer-los conscients del seu procés d'aprenentatge i de la seva autonomia".

4.2.1. PRINCIPIS METODOLÒGICS: L'ENFOCAMENT PER TASQUES

En el context actual d'ensenyament i aprenentatge de llengües, i sobretot arran de la publicació del MCER, s'entén que l'objectiu del procés d'aprendre una segona llengua ha de ser el de desenvolupar la capacitat d'utilitzar-la, per dur-hi a terme finalitats diverses. Tal com s'especifica al currículum, l'ensenyament del valencià fomentarà la competència comunicativa dels aprenents, entesa com la capacitat de fer servir la llengua apropiadament en les diverses situacions socials en què els parlants es troben habitualment.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

La programació presentada parteix de les directrius del MCER i és fruit de la voluntat de dissenyar una programació de Nivell Avançat de valencià en la línia d'un enfocament didàctic comunicatiu per tasques. L'enfocament per tasques és una proposta d'aprenentatge que es basa en una aportació substancial d'*input* contextualitzat i intel·ligible més la participació activa en la interacció, condicions necessàries per al desenvolupament de la competència comunicativa. Els eixos vertebradors d'aquesta proposta són les activitats d'ús de la llengua (tasques comunicatives) i no les estructures sintàctiques o les nocions i funcions lingüístiques.

Es tracta d'identificar tasques de comunicació (d'interacció, de producció, de recepció, de mediació) que l'alumnat pot haver de fer en la seva vida quotidiana i adaptar-les perquè es converteixin en tasques pedagògiques o "d'assaig" de la vida real. Les tasques comunicatives de caràcter pedagògic (a diferència de les activitats centrades en la pràctica descontextualitzada d'aspectes formals o funcionals) impliquen, d'una banda, diversos elements lingüístics, socioculturals i estratègics i, de l'altra, l'activació de diferents habilitats lingüístiques.

A causa d'aquesta complexitat, i tenint en compte que malgrat que "imiten" les tasques comunicatives reals són tasques d'aprenentatge, les tasques finals fan necessàries tot un seguit de tasques intermèdies o tasques possibilitadores, que són passos previs perquè els alumnes puguin desenvolupar les capacitats necessàries per executar la tasca final. Exigeixen sobretot que l'aprenent entenga, processe i negocie significats, però també que tinga ocasió de fixar l'atenció en la forma. Així, és necessari: a) enfrontar-se a un *input* nou; b) activar aquest *input* nou; c) interactuar a l'aula per resoldre la tasca, usant la "llengua" necessària per dur-la a terme; d) reconèixer i avaluar la consecució de la tasca final, com a procés visible en l'aprenentatge de la llengua.

A l'hora d'establir i escollir les tasques comunicatives que estructuren la programació presentada, s'ha hagut de compatibilitzar la necessitat de l'alumne com a usuari de la llengua (quines coses pot haver de fer primer) i com a aprenent de la llengua (quines coses pot saber fer primer). La dificultat cognitiva i lingüística que representa una determinada tasca es pot haver d'adaptar a la progressió normal d'un aprenent de llengües estrangeres, per exemple, seleccionant exponents lingüístics que representen la manipulació d'elements lingüístics més senzills. Així mateix, l'enfocament per tasques implica que només es presentaran els continguts lingüístics que siguen necessaris per accomplir una activitat.

Finalment, cal dir que per a la consecució de la tasca final, s'han elaborat activitats basades en la comunicació: tasques intermèdies o possibilitadores que s'han plantejat amb un buit d'informació o d'opinió, perquè la informació subministrada fóra pertinent per tirar-la endavant.

4.3 AUTOAVALUACIÓ DE L'ALUMNAT

Des del Departament de Valencià intentem transmetre a l'alumnat la importància que té per a l'aprenent d'una llengua el fet d'adquirir una noció clara de l'estadi d'aprenentatge en què es troba. Per tal d'acostar-nos a aquest objectiu, considerem necessari potenciar la competència estratègica del nostre alumnat.

En aquest sentit, entenem l'autoavaluació com la capacitat de l'aprenent de determinar quines són les seues mancances i les seues virtuts comunicatives. Si guarnim el nostre alumnat de la capacitat per a cercar el recurs que li permetran avançar en el seu aprenentatge i de compensar aquestes mancances, aconseguirem aprenents autoconscients i autònoms capaços de generar un autoaprenentatge personalitzat, significatiu i eficaç.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

Introduïm aquestes eines en la praxi docent quotidiana, en forma d'estratègies explícites (de comprensió, de producció, de recerca, etc.), i de sistemes per comprovar autònomament el progrés i poder-lo autoregular. Així doncs, es remet tant a activitats de realització autònoma o per mitjà de treball col·laboratiu, a l'aprenentatge entre iguals; així com a una pràctica reflexiva.

5. AVALUACIÓ I QUALIFICACIÓ

5.1. CRITERIS D'AVAUACIÓ EN CURSOS CURRICULARS I PROVES DE CERTIFICACIÓ

5.1.1. NIVELL B2

Activitats de comprensió de textos orals

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de practica en les quals es parla l'idioma i els trets específics de la comunicació oral en aquestes, apreciand-hi les diferències de registres, estils i accents estàndard.
- Coneix, i selecciona eficaçment, les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants, i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels parlants clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o funcions comunicatives, tant secundaries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuals.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de patrons discursius diferents típics de diversos generes i tipus textuals orals pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.
- Comprén els significats i funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.
- Reconeix lèxic oral comú i més especialitzat, relacionat amb els interessos i les necessitats pròpies en l'àmbit personal, públic, acadèmic i professional, així com expressions i modismes d'ús comú i connotacions i matisos accessibles en la llengua oral de caràcter literari.
- Discrimina patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació d'ús comú i més específics segons les diverses intencions comunicatives.

Activitats de producció o coproducció de textos orals

- Aplica adequadament a la producció de textos orals monològics i dialògics els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a produir textos orals monològics i dialògics de diversos tipus i d'una certa longitud, planificant el discurs segons el propòsit, la situació, els interlocutors i el canal de comunicació, i fent un seguiment i una reparació d'aquest mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, gestió de pauses, variació en la formulació) de manera que la comunicació es faça sense esforç per part seua o dels interlocutors.
- Aconsegueix assolir els fins funcionals que pretén utilitzant, entre un repertori variat, els exponents més adequats al context específic.
- Articula el seu discurs de manera clara i coherent seguint els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, desenvolupant descripcions i narracions clares i detallades, argumentant eficaçment i matisant els seus punts de vista, indicant el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliant amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna reliscada esporàdica o un error no sistemàtic que pot corregir retrospectivament,
- seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un vocabulari ampli sobre assumptes relatius a la seua especialitat i interessos i sobre temes més generals i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recorrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Ha adquirit una pronunciació i entonació clares i naturals.
- S'expressa amb claredat, amb suficient espontaneïtat i un ritme bastant uniforme, i sense manifestar ostensiblement que haja de limitar el que vol dir, i disposa de suficients recursos lingüístics per a fer descripcions clares, expressar punts de vista i desenvolupar arguments, utilitzant per a fer-ho algunes estructures complexes, sense que se li note molt que esta buscant les paraules que necessita.
- Inicia, manté i acaba el discurs adequadament, fent un ús eficaç dels torns de paraula, encara que pot ser que no sempre ho faça amb elegància, i gestiona la interacció amb flexibilitat i eficàcia i de manera col·laborativa, confirmant la seua comprensió, demanant l'opinió de l'interlocutor, convidant altres a participar i contribuint al manteniment de la comunicació.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica eficaçment a la comprensió del text fent les inferències adequades, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les comunitats de practica en les quals s'usa l'idioma i els trets específics de la comunicació escrita en aquestes, apreciant-hi les diferències de registres i estils estàndard.
- Llig amb un alt grau d'independència, adaptant l'estil i la velocitat de lectura als diversos textos i fins i aplicant eficaçment altres estratègies adequades per a la comprensió del sentit general, la informació essencial, els punts principals, els detalls més rellevants i les opinions i actituds, tant implícites com explícites, dels autors clarament assenyalades.
- Distingeix la funció o les funcions comunicatives, tant secundàries com principals, del text, i aprecia les diferències d'intenció comunicativa i de significat de diversos exponents d'aquestes segons el context i el gènere i tipus textuais.
- Comprén els diversos significats associats a l'ús de diferents patrons discursius típics de diversos generes i tipus textuais pel que fa a la presentació i l'organització de la informació.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Comprén els significats i les funcions generalment associats a diverses estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita en contextos d'ús comuns, i més específics dins del seu camp d'interés o d'especialització.
- Disposa d'un ampli vocabulari actiu de lectura, encara que tinga alguna dificultat amb expressions poc freqüents, que inclou tant un lèxic general, i més específic segons els seus interessos i necessitats personals, acadèmiques o professionals, com expressions i modismes d'ús comú, i connotacions i matisos accessibles en el llenguatge literari; i identifica pel context paraules desconegudes en temes relacionats amb els seus interessos o camp d'especialització.
- Reconeix els valors i significats associats a convencions de format, tipogràfiques, ortogràfiques i de puntuació, generals i menys habituals, així com abreviatures i símbols d'ús comú i més específic.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Aplica adequadament a la producció de textos escrits els aspectes socioculturals i sociolingüístics més rellevants de la llengua i cultures meta relatius a costums, usos, actituds, valors i creences que ha integrat en la seua competència intercultural, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, adaptant el registre i l'estil o aplicant altres mecanismes d'adaptació contextual per a expressar-se apropiadament segons la situació i el propòsit comunicatiu i evitar errors importants de formulació.
- Aplica amb flexibilitat les estratègies més adequades per a elaborar textos escrits d'una certa longitud, detallats i ben estructurats, p. e., desenvolupant els punts principals i ampliant-los amb la informació necessària a partir d'un esquema previ, o integrant de manera apropiada informació rellevant procedent de diverses fonts.
- Realitza les funcions comunicatives que persegueix utilitzant els exponents més adequats al context específic entre un repertori variat.
- Articula el text de manera clara i coherent utilitzant adequadament, sense errors que conduïsquen a malentesos, els patrons comuns d'organització segons el gènere i el tipus textual, i els recursos de cohesió d'ús comú i més específic per a desenvolupar descripcions i narracions clares i detallades, argumentar eficaçment i matisar els seus punts de vista, indicar el que considera important (p. e., mitjançant estructures emfàtiques), i ampliar amb alguns exemples, comentaris i detalls adequats i rellevants.
- Demostra un bon control d'estructures sintàctiques comunes i algunes més complexes, amb alguna rellescada esporàdica o un error no sistemàtic que no afecta la comunicació, seleccionant-les amb flexibilitat i adequadament segons la intenció comunicativa en el context específic.
- Disposa d'un ampli lèxic escrit d'ús comú i sobre assumptes relatius al seu camp d'especialització i interessos, i varia la formulació per a evitar repeticions freqüents, recurrent amb flexibilitat a circumloquis quan no troba una expressió més precisa.
- Utilitza amb una correcció raonable, tot i que encara puga manifestar influència de la seua/es llengua/gües primera/es o d'altres, els patrons ortotipogràfics d'ús comú i més específic (p. e., parèntesis, guions, abreviatures, asteriscos, cursiva), i aplica amb flexibilitat les convencions formals més habituals de redacció de textos tant en suport paper com digital.

Activitats de mediació

- Coneix amb la profunditat deguda, i aplica adequadament a l'activitat de mediació en cada cas, els aspectes socioculturals i sociolingüístics generals i més específics que caracteritzen les cultures i les

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

comunitats de practica en les quals es parla l'idioma, així com les seues implicacions més rellevants, i sap superar les diferències respecte a les llengües i cultures pròpies i els estereotips, demostrant confiança en l'ús de diversos registres i estils, o altres mecanismes d'adaptació contextual, expressant-se apropiadament en situacions diverses i evitant errors importants de formulació.

- Coneix, selecciona amb atenció i sap aplicar eficaçment i amb una certa naturalitat estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els participants i el canal de comunicació, mitjançant procediments variats (p. e., paràfrasis, circumloquis, amplificació o condensació de la informació).
- Sap obtenir la informació detallada que necessita per a poder transmetre el missatge amb claredat i eficàcia.
- Organitza adequadament la informació que pretén o ha de transmetre, i la detalla de manera satisfactòria segons siga necessari.
- Transmet amb suficiència tant la informació com, si s'escau, el to i les intencions dels parlants o autors.
- Pot facilitar la interacció entre les parts monitorant el discurs amb intervencions adequades, repetint o reformulant el que s'ha dit, demanant opinions, fent preguntes per a ampliar alguns aspectes que considera importants i resumint la informació i els arguments quan es necessari per a aclarir el fil de la discussió.
- Compara i contrasta informació i idees de les fonts o les parts i en resumeix apropiadament els aspectes més rellevants.
- Es capaç de suggerir un acord, una vegada analitzats els avantatges i desavantatges d'altres opcions.

5.1.2. NIVELL C1

Activitats de comprensió de textos orals

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques que li permet apreciar amb facilitat diferències de registre i les subtilitats pròpies de la comunicació oral en les cultures, comunitats de pràctica i grups en els quals es parla l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades en cada cas per a la comprensió de la intenció, el sentit general, les idees principals, la informació important, els aspectes i detalls rellevants i les opinions i actituds dels parlants, tant implícites com explícites.
- Reconeix, segons el context específic, la intenció i significació d'un ampli repertori d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- És capaç de seguir un discurs extens fins i tot quan no esta estructurat clarament i quan les relacions són nomes suposades i no estan assenyalades explícitament.
- És prou hàbil per a utilitzar les claus contextuais, discursives, gramaticals i lèxiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i preveure el que ocorrera.
- Reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que pot ser que en necessite confirmar alguns detalls si l'accent no li és familiar.
- Distingeix una gamma àmplia de patrons sonors, accentuals, rítmics i d'entonació, la qual cosa li permet comprendre a qualsevol parlant o interlocutor, encara que pot ser que n'haja de confirmar alguns detalls quan l'accent li és desconegut.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ**Activitats de producció i coproducció de textos orals**

- Utilitza l'idioma amb flexibilitat i eficàcia per a fins socials, incloent-hi l'ús emocional, al·lusiu i humorístic, adaptant el que diu i els mitjans d'expressar-lo a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies.
- Mostra un domini de les estratègies discursives i de compensació que fa imperceptibles les dificultats ocasionals que puga tindre per a expressar el que vol dir i que li permet adequar amb eficàcia el seu discurs a cada situació comunicativa, p. e., utilitza espontàniament una sèrie d'expressions adequades per a guanyar temps mentre reflexiona sense perdre el seu torn de
- paraula, substitueix una expressió que no recorda per una altra sense que el seu interlocutor se n'adone, supera una dificultat quan hi topa i torna a formular el que vol dir sense interrompre totalment la fluïdesa del discurs, o corregeix els seus lapsus i canvia l'expressió, si dona lloc a malentesos.
- Desenvolupa arguments detallats de manera sistemàtica i ben estructurada, relacionant lògicament els punts principals, destacant els punts importants, desenvolupant aspectes específics, i conclouent adequadament.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió, i rebut els arguments i les crítiques dels seus interlocutors de manera convincent i sense ofendre, responent a preguntes i comentaris i contestant de manera fluida, espontània i adequada.
- Utilitza els exponents orals de les funcions comunicatives més adequats per a cada context específic, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Estructura bé i clarament el seu discurs, mostrant un ús adequat de criteris d'organització, i un bon domini d'una gamma àmplia de connectors i mecanismes de cohesió propis de la llengua oral segons el gènere i tipus textual.
- Manifesta un alt grau de correcció gramatical de manera consistent i els seus errors són escassos i a penes apreciables.
- Domina un ampli repertori lèxic, incloent-hi expressions idiomàtiques i col·loquials, que li permet superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis, tot i que encara puga cometre reliscades mínimes i esporàdiques, però sense errors importants de vocabulari, i sense que a penes es note que busca expressions o que utilitza estratègies d'evitació.
- Té una capacitat articulatòria pròxima a algun/es de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i varia l'entonació i col·loca l'èmfasi de l'oració correctament per a expressar matisos subtils de significat.
- S'expressa amb fluïdesa i espontaneïtat, quasi sense esforç; només un tema conceptualment difícil pot obstaculitzar un discurs fluid i natural.
- Tria una frase apropiada d'una sèrie de possibles enunciat del discurs per a introduir-hi els seus comentaris adequadament amb la finalitat de prendre la paraula o guanyar temps per a mantindre l'ús de la paraula mentre pensa.
- Es capaç d'aprofitar el que diu l'interlocutor per a intervindre en la conversa.
- Relaciona amb destresa la seua contribució amb la d'altres parlants.
- Adequa les seues intervencions a les dels seus interlocutors perquè la comunicació fluisca sense dificultat.
- Planteja preguntes per a comprovar que ha compres el que l'interlocutor ha volgut dir i aconsegueix aclariment dels aspectes ambigus.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

Activitats de comprensió de textos escrits

- Té un ampli repertori de competències socioculturals i sociolingüístiques, incloent-hi aspectes sociopolítics i històrics, que li permet apreciar amb facilitat el rerefons i els trets idiosincràtics de la comunicació escrita en les cultures, les comunitats de pràctica i els grups en els quals s'utilitza l'idioma.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives,
- gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Identifica amb rapidesa el contingut i la importància de textos sobre una sèrie àmplia de temes professionals o acadèmics i decideix si són oportunes una lectura i una anàlisi més profundes.
- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos per a localitzar-hi detalls rellevants.
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una varietat àmplia d'exponents de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en una varietat àmplia de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text d'estructura discursiva complexa o que no està perfectament estructurat, o en el qual les relacions i connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Domina un ampli repertori lèxic escrit, reconeix una gran diversitat d'expressions idiomàtiques i col·loquials, i aprecia connotacions i matisos subtils de significat, encara que de vegades pot ser que necessite consultar un diccionari, bé de caràcter general, bé especialitzat.
- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma àmplia d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., inversió o canvi de l'ordre de paraules).
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma àmplia de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Adapta el que diu i els mitjans d'expressar-ho a la situació, al receptor, al tema i tipus de text, i adopta un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, aplicant els seus coneixements i competències socioculturals i sociolingüístics amb facilitat per a establir diferències de registre i estil, i per a adequar amb eficàcia el text escrit a les convencions establides en les cultures i comunitats de llengua meta respectives, triant una formulació apropiada entre una àmplia sèrie d'elements lingüístics per a expressar-se amb claredat i sense haver de limitar el que vol dir.
- Aplica amb desimboltura les estratègies més adequades per a elaborar els diversos textos escrits complexos que li demana el context específic, i planifica el que cal dir i els mitjans per a dir-ho considerant l'efecte que pot produir en el lector.
- Utilitza els exponents escrits de les funcions comunicatives més apropiats per a cada context, tant a través d'actes de parla indirectes com directes, en una àmplia varietat de registres (familiar, informal, neutre, formal).
- Mostra un control de les estructures organitzatives textuals i els mecanismes complexos de cohesió del text escrit, i pot il·lustrar els seus raonaments amb exemples detallats i precisar les seues afirmacions i opinions d'acord amb les seues diverses intencions comunicatives en cada cas.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Utilitza una gamma àmplia d'estructures sintàctiques que li permeten expressar-se per escrit amb precisió, i manté un grau alt de correcció gramatical de manera consistent; els errors són escassos i pràcticament inapreciables.
- Té un ampli repertori lèxic escrit que inclou expressions idiomàtiques i col·loquialismes, i que li permet mostrar un grau alt de precisió, superar amb desimboltura les seues deficiències mitjançant circumloquis, i no cometre més que reliscades mínimes i esporàdiques en l'ús del vocabulari.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta per a produir textos escrits en els quals l'estructura, la distribució en paràgrafs i la puntuació són consistents i practiques i en els quals l'ortografia es correcta, a excepció de reliscades tipogràfiques de caràcter esporàdic.

Activitats de mediació

- Té un coneixement ampli i concret dels aspectes socioculturals i sociolingüístics propis de les cultures i les comunitats de practica en les quals es parla l'idioma, incloses les subtileses i implicacions de les actituds que reflecteixen els usos i els valors d'aquestes, i les integra amb facilitat en la seua competència intercultural juntament amb les convencions de les seues pròpies llengües i cultures, la qual cosa li permet extraure les conclusions i relacions apropiades i actuar-hi en conseqüència, en una gamma àmplia de registres i estils, amb la flexibilitat deguda segons les circumstàncies, i amb eficàcia.
- Aplica amb desimboltura les estratègies adequades per a adaptar els textos que ha de processar al propòsit, la situació, els receptors i el canal de comunicació, sense alterar la informació i les postures originals.
- Produeix un text coherent i cohesionat a partir d'una diversitat de textos font.
- Sap fer una citació i utilitza les referències seguint les convencions segons l'àmbit i el context comunicatiu (p. e., en un text acadèmic).
- Transmet amb claredat els punts destacats i més rellevants dels textos font, així com tots els detalls que considera importants en funció dels interessos i les necessitats dels destinataris.
- Gestiona amb flexibilitat la interacció entre les parts per a procurar que fluïska la comunicació, indicant la seua comprensió i l'interés; elaborant o demanant a les parts que elaboren el que s'ha dit amb informació detallada o idees rellevants; ajudant a expressar amb claredat les postures i a desfer malentesos; tornant sobre els aspectes importants, iniciant altres temes o recapitulant per a organitzar la discussió, i orientant-la cap a la resolució del problema o del conflicte en qüestió.

5.1.3. NIVELL C2

Activitats de comprensió de textos orals

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del que es diu i de la manera de dir-ho i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional, humorístic i al·lusi de l'idioma, i aprecia diverses varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i trau les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i foneticofonològiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions apropiades.
- Pot localitzar informació o seguir el fil de l'argumentació en un text oral d'estructura discursiva complexa o que no esta perfectament estructurat, o en el qual les relacions i

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- connexions no estan expressades, o no sempre s'expressen, de manera clara i amb marcadors explícits.
- Reconeix, segons el context i el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una rica gamma d'exponents orals complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Identifica els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua oral segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., pregunta retòrica).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i Té un bon domini d'un repertori lèxic de recepció oral molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e., metàfora) i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Manifesta una capacitat de percepció, sense a penes esforç, de les varietats foneticofonològiques estàndard pròpies de la llengua meta i reconeix els matisos subtils de significat i les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres) associats als diversos patrons d'entonació segons el context comunicatiu específic.

Activitats de producció i coproducció de textos orals

- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que diu i la manera de dir-ho i hi actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al receptor, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat,
 - eficàcia i precisió, utilitzant diverses varietats de la llengua i diversos registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
 - Es pot expressar de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
 - Pot parlar sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
 - Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per a controlar i reparar el seu discurs, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
 - Sap eludir les dificultats que puga tindre amb tanta discreció que l'interlocutor a penes se n'adona.
 - Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.
 - Produeix discursos clars, fluids i ben estructurats l'estructura lògica dels quals és eficaç i ajuda l'oient a fixar-se en elements significatius i a recordar-los.
 - Crea textos coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
 - Du a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, formalment i conceptualment complexos, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
 - Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.
 - Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
 - Fa descripcions clares, fluides, elaborades i sovint destacables.
 - Pot fer declaracions clares, fluides, elaborades i sovint memorables.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diversos tipus d'oients i interlocutors.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus interlocutors amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes les estructures gramaticals de la llengua meta, fins i tot aquelles formalment i conceptualment complexes, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., singular/plural generalitzador i de modèstia).
- Manté un control gramatical consistent sobre un repertori lingüístic complex, fins i tot quan la seua atenció se centra en altres activitats, p. e., en la planificació del seu discurs o en el seguiment de les reaccions dels altres.
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una àmplia sèrie d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e., elements que expressen
- grau o clàusules que expressen limitacions.
- Substitueix una paraula que no recorda per un terme equivalent d'una manera tan subtil que a penes es nota.
- Manifesta una capacitat articulatòria segons algunes de les varietats estàndard pròpies de la llengua meta, i ajusta l'entonació a la situació comunicativa, variant-la per a expressar matisos subtils de significat i adaptant-se als estats d'ànim i a les diverses intencions pragmàtiques (cortesia, humor, ironia, sarcasme i altres).
- S'expressa amb una naturalitat total, sense esforçar-se ni dubtar, mitjançant un discurs ampli i seguit amb una fluïdesa natural, i s'atura només per a considerar les paraules més apropiades amb les quals expressar els seus pensaments o per a buscar un exemple o una explicació adequada.
- Pot prendre la paraula, mantindre-la i cedir-la de manera completament natural.
- Contribueix al progrés del discurs convidant altres a participar-hi, formulant preguntes o plantejant qüestions per a ampliar els temes tractats o altres de nous, desenvolupant o aclarint aspectes del que han dit els interlocutors i fent un resum de les postures i els arguments d'aquests i, si s'escau, dels seus propis.

Activitats de comprensió de textos escrits

- Aprecia en profunditat les implicacions socioculturals del que llig i de les seues maneres d'expressió, i hi pot reaccionar en conseqüència.
- Reconeix amb facilitat els usos emocional i al·lusiú de l'idioma, i aprecia diverses varietats de la llengua i canvis de registre i d'estil.
- Aprecia matisos com la ironia o el sarcasme i trau les conclusions apropiades de l'ús que se'n fa.
- Selecciona i aplica amb eficàcia les estratègies més adequades per a comprendre el que pretén o se li requereix en cada cas, utilitzant amb habilitat les claus contextuais, discursives, gramaticals, lèxiques i ortotipogràfiques amb la finalitat d'inferir l'actitud, la predisposició mental i les intencions de l'autor, i traure'n les conclusions adequades.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Pot accedir a qualsevol font d'informació escrita amb rapidesa i fiabilitat.
- Pot avaluar, de manera ràpida i fiable, si les fonts són rellevants o no per al fi o la tasca en qüestió.
- Pot localitzar informació rellevant, així com comprendre'n el tema, contingut i orientació, a partir d'una lectura ràpida del text.
- Busca amb rapidesa en textos extensos i complexos de diversos tipus, inclosos els menys habituals, i pot llegir textos de manera paral·lela per a integrar informació que contenen.
- Utilitza sense dificultat diccionaris monolingües de la seua àrea d'especialització (medicina, economia, dret, etc.).
- Reconeix, segons el context, el gènere i el tipus textuals específics, la intenció i significació d'una gamma rica d'exponents complexos de les funcions comunicatives o actes de parla, tant indirectes com directes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comprén els significats i les funcions associats a una gamma rica d'estructures sintàctiques pròpies de la llengua escrita segons el context i el gènere i tipus textuals, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., metàfora gramatical).
- Aprecia els nivells connotatius del significat i té un bon domini d'un repertori lèxic de lectura molt ampli que inclou termes especialitzats, expressions idiomàtiques i col·loquials, regionalismes i argot.
- Reconeix jocs de paraules i figures estilístiques (p. e., metàfora) i en pot jutjar la funció dins del text i respecte al context.
- Comprén les intencions comunicatives que són subjacents després de l'ús d'una gamma rica de convencions ortotipogràfiques de la llengua meta, tant en suport paper com digital, de caràcter general i especialitzat.

Activitats de producció i coproducció de textos escrits

- Escriu textos complexos extensos i de qualitat, mostrant un domini dels recursos lingüístics que li permet expressar-se sense cap limitació, amb una gran riquesa estructural i lèxica, i amb total correcció.
- Escriu textos complexos amb claredat i fluïdesa, amb un estil apropiat i eficaç i una estructura lògica que ajuden el lector a trobar les idees significatives, exempts d'errors i en els quals transmet amb precisió matisos subtils de significat, inclosos els usos al·lusius de l'idioma.
- Coneix en profunditat les implicacions socioculturals que pot tindre el que escriu i la manera de dir-ho i hi actua en conseqüència, adaptant-se de manera natural a la situació i al destinatari, i adoptant un nivell de formalitat adequat a les circumstàncies, comunicant-se amb naturalitat, eficàcia i precisió, utilitzant diverses varietats de la llengua i diversos registres segons el context específic de comunicació, i expressant matisos subtils amb l'ajuda d'una gamma rica d'expressions idiomàtiques, col·loquials, regionals i d'argot.
- Es pot expressar per escrit de manera conscientment irònica, ambigua o humorística.
- Pot escriure sobre assumptes complexos o delicats sense resultar inconvenient.
- Utilitza correctament i adequadament tot tipus d'estratègies i recursos per a controlar i reparar el seu text escrit, ajustant-los amb eficàcia, naturalitat i precisió a un context complex específic, fins i tot especialitzat.
- Trau profit d'un domini ampli i fiable d'un repertori complet d'elements lingüístics per a formular pensaments amb precisió, posar èmfasi, diferenciar i eliminar l'ambigüitat, sense manifestar cap limitació del que vol dir.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Crea textos escrits coherents i cohesionats fent un ús complet i apropiat d'una varietat de criteris d'organització i d'una gran diversitat de mecanismes de cohesió.
- Du a terme les funcions comunicatives o actes de parla corresponents, utilitzant els exponents d'aquestes funcions, formalment i conceptualment complexos, més adequats per a cada context comunicatiu específic, fins i tot especialitzat, propis de la llengua escrita, tant a través d'actes de parla directes com indirectes, en qualsevol registre (íntim, familiar, informal, neutre, formal, solemne).
- Comunica amb una certesa total informació complexa i detallada.
- Pot donar explicacions coherents de caràcter teòric.
- Fa descripcions clares i detallades i, sovint, destacables.
- Fa narracions detallades integrant-hi diversos temes, desenvolupant-hi aspectes concrets i acabant-les amb una conclusió apropiada.
- Presenta idees i punts de vista de manera molt flexible amb la finalitat de posar-los en relleu, diferenciar-los i eliminar-ne l'ambigüitat.
- Argumenta sobre un assumpte complex adaptant-ne l'estructura, el contingut i l'èmfasi amb la finalitat de convèncer de la validesa de la seua postura a diversos tipus de destinataris.
- Expressa i argumenta les seues idees i opinions amb claredat i precisió i rebut els arguments dels seus corresponents amb desimboltura i de manera convincent.
- Utilitza sense problemes i sense errors les estructures gramaticals pròpies de la llengua escrita, fins i tot aquelles formalment i conceptualment complexes, i amb efectes comunicatius més subtils, incloent-hi variacions sintàctiques de caràcter estilístic (p. e., estructures passives).
- Utilitza amb consistència un vocabulari correcte i apropiat, inclosos modismes, col·loquialismes, regionalismes i argot, i una gamma rica d'expressions amb la finalitat d'enriquir, matisar i precisar el que vol dir, i transmet amb precisió matisos subtils de significat mitjançant l'ús d'una sèrie àmplia d'elements qualificatius i de procediments de modificació, p. e., elements que expressen grau o clàusules que expressen limitacions.
- Utilitza les convencions ortotipogràfiques pròpies de la llengua meta, tant de caràcter general com més específic, i fins i tot especialitzat, per a produir textos escrits exempts d'errors d'ortografia, format, estructura, distribució en paràgrafs i puntuació; si de cas, pot presentar alguna rellicada tipogràfica ocasional.
- Es relaciona amb el destinatari amb una naturalitat, flexibilitat i eficàcia totals.

Activitats de mediació

- Aprecia en profunditat les subtileces i les implicacions dels aspectes socioculturals i sociolingüístics de la comunicació per a desenvolupar-se de manera natural i amb comoditat en qualsevol context de mediació.
- És plenament conscient del caràcter relatiu dels usos i les convencions, les creences i els tabús de comunitats diferents i de les seues pròpies, i pot explicar, comentar i analitzar les semblances i diferències culturals i lingüístiques de manera extensa i constructiva, així com
- superar possibles barreres o circumstàncies adverses en la comunicació posant en joc, de manera quasi automàtica a través de la internalització, la seua competència intercultural i les seues competències comunicatives lingüístiques.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Es comunica eficaçment i amb la precisió necessària, apreciament, i sent capaç d'utilitzar, tots els registres, varietats diferents de la llengua i una gamma rica de matisos de significat.
- Sap seleccionar amb una gran rapidesa, i aplicar eficaçment, les estratègies de processament del text més convenients per al propòsit comunicatiu específic en funció dels destinataris i la situació de mediació (p. e., selecció, omisió o reorganització de la informació).
- Produïx textos coherents, cohesionats i de qualitat a partir d'una gran diversitat de textos font.
- Transmet amb una certesa total informació complexa i detallada, així com els aspectes més subtils de les postures, opinions i implicacions dels textos, orals o escrits, d'origen.

5.2. CRITERIS DE QUALIFICACIÓ EN CURSOS CURRICULARS I PROVES DE CERTIFICACIÓ

5.2.1 CURSOS CURRICULARS CONDUENTS A PUC

5.2.1.1 NIVELL B2

Tenint en compte el que s'estableix en la legislació vigent, l'avaluació serà contínua, estarà integrada en el treball de classe i es referirà als objectius i continguts del curs.

Aquest Departament de Valencià estableix que hi haurà:

- **Avaluació inicial** o de diagnòstic: permetrà a l'alumnat prendre consciència del nivell acadèmic i de les necessitats d'aprenentatge que té i ajudarà el professorat a programar les necessitats concretes del grup. Amb aquesta prova es valoraran les destreses productives (EE i EO).
- **Avaluació de progrés** que es farà al llarg del curs. Tindrà caràcter formatiu i estarà integrada en el procés d'ensenyament-aprenentatge. Servirà per a valorar el progrés i les dificultats de l'alumnat i, si és el cas, permetrà determinar solucions que ajuden a resoldre'n les mancances. Implicarà la recollida sistemàtica de dades, tant qualitatives com quantitatives, de cada alumne (comentaris o notes relacionades amb la participació en classe, amb les intervencions orals o els treballs escrits, amb les proves puntuals i amb l'assistència i la motivació) que es tindran en compte en l'avaluació final.

CARACTERÍSTIQUES DE LES PROVES I CALENDARI

Les proves de què constarà l'avaluació tindran aquestes característiques:

Comprensió oral

Es farà a partir de textos auditius o audiovisuals que tinguen un o més parlants nadius, en converses animades, conferències i exposicions de tema clar i estructura senzilla; noticiaris, documentals, programes televisius, etc.. Tindrà 2 tasques que avaluaran diferents aspectes de la comprensió oral mitjançant diferents tipus d'exercicis. La tipologia de les preguntes podrà ser d'elecció múltiple (a, b, c), veritable o fals, relacionar minitextos de temàtica pareguda, amb titulars o frases resum, o emparellar preguntes amb respostes.

Comprensió Lectora

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

Es farà a partir de textos reals, en llengua estàndard de procedència tant periodística, divulgativa com de prosa literària moderna. Tindrà 2 tasques diferents que avaluaran diferents objectius de comprensió. Les tasques per a avaluar la Comprensió Lectora podran consistir a fer una elecció múltiple; indicar si un enunciat és veritable o fals; relacionar minitextos de temàtica pareguda, amb titulars o frases resum; emparellar preguntes amb respostes; completar buits amb frases o paràgrafs en un text llarg...

Producció i coproducció de textos orals

Hi haurà dos tipus de tasques, una individual (monòleg) i una altra per parelles (diàleg). Tant l'una com l'altra seran proposades relacionades amb els objectius i els continguts del curs. El monòleg durarà, aproximadament 2.30- 3 minuts i el diàleg 4:30-5:30 minuts.

Producció i coproducció de textos escrits

La prova consistirà a fer dues tasques, l'una de creació (60%) i l'altra d'interacció (40%) d'una extensió total de 280-310 (170-190; 110-120) paraules. El tipus de tasques podrà ser: escriure o respondre una carta o un correu electrònic de tipus personal o formal; narrar fets, experiències; descriure persones, activitats, etc.; resumir, explicar opinions i argumentar a favor o en contra de les tesis d'algú altre; contrastar i comparar alternatives; escriure correspondència formal per a sol·licitar una informació determinada, un servei concret, etc. (un curs, un viatge, etc.).

Mediació de textos orals i de textos escrits

Les activitats de mediació que caldrà dur a terme són de dos tipus: mediació oral i mediació escrita. Tant en un cas com en l'altre, es tracta de transmetre, traslladar, resumir, etc., la informació rellevant, els punts principals, etc., d'un text font o d'estímul visual a un interlocutor; o es fa de mediador/a en situacions quotidianes i menys habituals, oralment o per escrit. Cadascuna suposa un 50% de la nota de mediació.

Les proves de les diferents destreses elaborades pel Departament o pels professors seguiran les directrius de les Proves de Certificació encara que, si les característiques del grup o del moment ho justifiquen, es podrà canviar la quantitat de les tasques (una o més d'una), però no la tipologia, ni l'extensió (en l'expressió escrita), ni la durada (en l'expressió oral).

El calendari de les avaluacions que es realitzaran durant el curs és el següent:

DESEMBRE

- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS
- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
- MEDIACIÓ ESCRITA
- MEDIACIÓ ORAL

FEBRER

- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS
- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS
- COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

MAIG

- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS
- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
- PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS
- PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Per a obtindre la qualificació final d'APTE cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de **puntuació mínim d'un 50%** i haver obtingut un percentatge de **puntuació global mínim d'un 60%**.

La nota del curs curricular serà vàlida a efectes de promoció de nivell. Però aquest alumnat ha de presentar-se a la **Prova de Certificació (PUC)** per a poder obtindre el títol. En el cas dels cursos conduents a certificació, l'alumnat no té opció a una convocatòria extraordinària del curs curricular, atés que ja disposa de les dues convocatòries de la PUC.

5.2.1.2. NIVELL C1

Tenint en compte el que estableix la legislació aquest Departament de Valencià estableix que hi haurà:

- **Avaluació inicial** o de diagnòstic: permetrà a l'alumnat prendre consciència del nivell acadèmic i de les necessitats d'aprenentatge que té i ajudarà el professorat a programar les necessitats concretes del grup. Amb aquesta prova es valoraran les destreses productives (EE i EO).
- **Avaluació de progrés** que es farà al llarg del curs. Tindrà caràcter formatiu i estarà integrada en el procés d'ensenyament-aprenentatge. Servirà per a valorar el progrés i les dificultats de l'alumnat i, si és el cas, permetrà determinar solucions que ajuden a resoldre'n les mancances. Implicarà la recollida sistemàtica de dades, tant qualitatives com quantitatives, de cada alumne (comentaris o notes relacionades amb la participació en classe, amb les intervencions orals o els treballs escrits, amb les proves puntuals i amb l'assistència i la motivació) que es tindran en compte en l'avaluació final.

CARACTERÍSTIQUES DE LES PROVES I CALENDARI

Les proves de què constarà l'avaluació tindran aquestes característiques:

- Comprensió oral

Es farà partir textos extensos, lingüísticament complexos, l'estructura textual dels quals pot no ser explícita i mostraran una varietat extensa de temes, tant concrets com abstractes, relacionats o no amb la seua especialitat, amb un repertori lèxic ampli amb expressions idiomàtiques i col·loquials. Els anuncis públics poden tindre una qualitat d'audició deficient, un o més parlants nadius, en converses animades, conferències i exposicions noticiaris, documentals, programes televisius, etc.. Tindrà 2/3 tasques que

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

avaluaran diferents aspectes de la comprensió oral mitjançant diferents tipus d'exercicis: elecció múltiple de 3; relacionar textos de temàtica semblant amb parlants, titulars o frases resum.

- Comprensió Lectora

Es farà partir textos extensos, lingüísticament complexos, l'estructura textual dels quals pot no ser explícita i mostraran una varietat extensa de temes, tant concrets com abstractes, relacionats o no amb la seua especialitat, amb un repertori lèxic ampli amb expressions idiomàtiques i col·loquials. Tindrà 2/3 tasques que avaluaran diferents aspectes de la comprensió oral mitjançant diferents tipus d'exercicis: elecció múltiple de 3; relacionar frases, epígrafs, etc, amb seccions d'un text o amb diversos textos; completar buits amb paràgrafs en un text llarg; completar buits d'un text amb paraules o expressions no facilitades al candidat.

- Producció i coproducció de textos orals

Hi haurà dos tipus de tasques, una individual (monòleg) i una altra per parelles (diàleg). Tant l'una com l'altra seran proposades relacionades amb els objectius i els continguts del curs. El monòleg durarà, aproximadament 3.30-4 minuts i el diàleg 6-7 minuts.

- Producció i coproducció de textos escrits

La prova consistirà a fer dues tasques, l'una de creació (60%) i l'altra d'interacció (40%) d'una extensió total de 350-400 (210-240; 140-160) paraules.

- Mediació de textos orals i de textos escrits

Les activitats de mediació que caldrà dur a terme són de dos tipus: mediació oral i mediació escrita. Tant en un cas com en l'altre, es tracta de transmetre, traslladar, resumir, etc., la informació rellevant, els punts principals, etc., d'un text font o d'estímul visual a un interlocutor; o es fa de mediador/a en situacions quotidianes i menys habituals, oralment o per escrit. Cadascuna suposa un 50% de la nota de mediació.

El calendari de les avaluacions que es realitzaran durant el curs és el següent:

DESEMBRE

- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS
- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
- MEDIACIÓ ESCRITA
- MEDIACIÓ ORAL

FEBRER

- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS
- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
- COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS
- COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

MAIG

- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS
- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
- PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS
- PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Per a obtindre la qualificació final d'APTE cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de **puntuació mínim d'un 50%** i haver obtingut un percentatge de **puntuació global mínim d'un 60%**.

La nota del curs curricular serà vàlida a efectes de promoció de nivell. Però aquest alumnat ha de presentar-se a la **Prova de Certificació (PUC)** per a poder obtindre el títol. En el cas dels cursos conduents a certificació, l'alumnat no té opció a una convocatòria extraordinària del curs curricular, atès que ja disposa de les dues convocatòries de la PUC.

5.2.1.3. NIVELL C2

SISTEMA D'AVALUACIÓ

Tenint en compte el que estableix la legislació aquest Departament de Valencià estableix que hi haurà:

- **Avaluació inicial** o de diagnòstic: permetrà a l'alumnat prendre consciència del nivell acadèmic i de les necessitats d'aprenentatge que té i ajudarà el professorat a programar les necessitats concretes del grup. Amb aquesta prova es valoraran les destreses productives (EE i EO).
- **Avaluació de progrés** que es farà al llarg del curs. Tindrà caràcter formatiu i estarà integrada en el procés d'ensenyament-aprenentatge. Servirà per a valorar el progrés i les dificultats de l'alumnat i, si és el cas, permetrà determinar solucions que ajuden a resoldre'n les mancances. Implicarà la recollida sistemàtica de dades, tant qualitatives com quantitatives, de cada alumne (comentaris o notes relacionades amb la participació en classe, amb les intervencions orals o els treballs escrits, amb les proves puntuals i amb l'assistència i la motivació) que es tindran en compte en l'avaluació final.

Hi ha 5 destreses avaluables cadascuna de les quals representa un 20% de la nota final :

1. Comprensió de Textos Escrits (20%)
2. Comprensió de textos orals (20%)
3. Mediació Lingüística: Mediació Escrita + Mediació Oral (20%)
4. Producció i Coproducció de Textos Escrits (20%)
5. Producció i Coproducció de Textos Orals (20%)

Cal que les activitats desenvolupades a l'aula contribuïsquen a la millora en qualsevol de les cinc destreses comunicatives avaluables. No obstant això, en cada trimestre es parlarà esment especial a una destresa comunicativa relacionada amb l'expressió, tal com s'indica en la graella següent:

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

1r trimestre	2n trimestre	3r trimestre
MEDIACIÓ LINGÜÍSTICA Prova de Mediació Oral i Mediació Escrita,	COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS I ESCRITS Proves orals i escrites d'interacció (diàleg, carta , correu electrònic, xarxes socials...)	PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS I ESCRITS Proves Orals i escrites de producció (monòleg, article d'opinió, carta al director, entrada de blog...)
COMPREENSIÓ ESCRITA		
COMPREENSIÓ ORAL		

Al final de cada trimestre, es realitzarà una prova d'avaluació amb les tasques que s'especifiquen en la graella.

Les notes recopilades com a resultat de la realització d'exercicis de comprensió de textos orals i escrits durant les sessions ordinàries del curs i obtingudes en tasques realitzades a casa també seran tingudes en compte per al càlcul de la qualificació de l'avaluació intermèdia i la de final de curs. El/la professor/a decidirà quin percentatge de la nota poden representar aquestes qualificacions. Però mai podrà superar el 40% de la nota final.

És necessari recollir un mínim de dues notes de cada destresa per a poder realitzar l'avaluació contínua dels coneixements assolits per l'alumnat. La realització d'aquestes proves formals al final de cada trimestre garanteix aquests mínims. Si per algun motiu, algun/a alumne/a no poguera realitzar totes aquestes proves, el/la professor/a podrà calcular la nota final tenint en compte les qualificacions obtingudes en les tasques esmentades en el paràgraf anterior.

Com que cada trimestre està centrat en un tipus de tasca comunicativa, les notes obtingudes en les tres avaluacions formals trimestrals tindran el mateix valor. En aquest punt cal fer una consideració. La part del temari que es dedica als continguts de la pragmàtica discursiva (adequació, coherència, cohesió) o les estratègies de mediació, serà avaluada en proves concretes en les quals caldrà demostrar que s'han assolit uns mínims. En canvi, aquells continguts que pertanyen al domini de les estructures gramaticals i el domini del nivell lexicosemàntic sí que seran objecte d'una avaluació contínua i de progrés de l'alumnat, ja que són aspectes que es refereixen al domini concret de la llengua objecte d'estudi i no estan tan estretament relacionats amb estratègies o habilitats comunicatives que poden ser comunes a totes les llengües i que l'alumnat pot posseir ja en la seua llengua primera. Amb aquests últims, ens referim per exemple a aquells coneixements que permeten estructurar correctament el discurs d'una manera coherent i adequar-lo al context comunicatiu o a la tipologia textual requerida. Aquests són coneixements que, una vegada assolits, s'activen quan és necessari, sempre que el domini del sistema lingüístic siga adient.

Per aquest motiu, el professorat podrà plantejar, en diferents moments del curs, proves d'avaluació o tasques de recuperació, tant d'aquells aspectes discursius com de domini del sistema lingüístic per tal d'assegurar la consolidació dels coneixements mínims per a garantir que l'alumnat assoleix els objectius propis del nivell. Així mateix, el professorat, si ho considera

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

convenient, també podrà realitzar al final de curs una prova d'aquells aspectes del temari o d'aquelles destreses que trobe que l'alumnat no ha assolit.

CARACTERÍSTIQUES DE LES PROVES I CALENDARI

PROVES

- Comprensió oral

Es farà partir textos extensos, lingüísticament complexos, l'estructura textual dels quals pot no ser explícita i mostraran una varietat extensa de temes, tant concrets com abstractes, relacionats o no amb la seua especialitat, amb un repertori lèxic ampli amb expressions idiomàtiques i col·loquials. Els anuncis públics poden tindre una qualitat d'audició deficient, un o més parlants nadius, en converses animades, conferències i exposicions noticiaris, documentals, programes televisius, etc.. Tindrà 2/3 tasques que avaluaran diferents aspectes de la comprensió oral mitjançant diferents tipus d'exercicis: elecció múltiple de 3; relacionar textos de temàtica semblant amb parlants, titulars o frases resum.

- Comprensió Lectora

Es farà partir textos extensos, lingüísticament complexos, l'estructura textual dels quals pot no ser explícita i mostraran una varietat extensa de temes, tant concrets com abstractes, relacionats o no amb la seua especialitat, amb un repertori lèxic ampli amb expressions idiomàtiques i col·loquials. Tindrà 2/3 tasques que avaluaran diferents aspectes de la comprensió oral mitjançant diferents tipus d'exercicis: elecció múltiple de 3; relacionar frases, epígrafs, etc, amb seccions d'un text o amb diversos textos; completar buits amb paràgrafs en un text llarg; completar buits d'un text amb paraules o expressions no facilitades al candidat.

- Producció i coproducció de textos orals

Hi haurà dos tipus de tasques, una individual (monòleg) i una altra per parelles (diàleg). Tant l'una com l'altra seran proposades relacionades amb els objectius i els continguts del curs. El monòleg durarà, aproximadament 3.30-4 minuts i el diàleg 6-7 minuts.

- Producció i coproducció de textos escrits

La prova consistirà a fer dues tasques, l'una de creació (60%) i l'altra d'interacció (40%) d'una extensió total de 350-400 (210-240; 140-160) paraules.

- Mediació de textos orals i de textos escrits

Les activitats de mediació que caldrà dur a terme són de dos tipus: mediació oral i mediació escrita. Tant en un cas com en l'altre, es tracta de transmetre, traslladar, resumir, etc., la informació rellevant, els punts principals, etc., d'un text font o d'estímul visual a un interlocutor; o es fa de mediador/a en situacions quotidianes i menys habituals, oralment o per escrit. Cadascuna suposa un 50% de la nota de mediació.

Les proves de les diferents destreses elaborades pel Departament o pels professors seguiran les directrius de les de l'avaluació final encara que, si les característiques del grup o del moment ho justifiquen, es podrà canviar la quantitat de les tasques (una o més d'una), però no la tipologia, ni l'extensió (en l'expressió escrita), ni la durada (en l'expressió oral).

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

El calendari de les avaluacions que es realitzaran durant el curs és el següent:

DESEMBRE

- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS
- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
- MEDIACIÓ ESCRITA
- MEDIACIÓ ORAL

FEBRER

- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS
- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
- COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS
- COPRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

MAIG

- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ORALS
- COMPRENSIÓ DE TEXTOS ESCRITS
- PRODUCCIÓ DE TEXTOS ORALS
- PRODUCCIÓ DE TEXTOS ESCRITS

Per a obtindre la qualificació final d'APTE cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de **puntuació mínim d'un 50%** i haver obtingut un percentatge de **puntuació global mínim d'un 60%**.

La nota del curs curricular serà vàlida a efectes de promoció de nivell. Però aquest alumnat ha de presentar-se a la **Prova de Certificació (PUC)** per a poder obtindre el títol. En el cas dels cursos conduents a certificació, l'alumnat no té opció a una convocatòria extraordinària del curs curricular, atés que ja disposa de les dues convocatòries de la PUC.

5.2.2. CURSOS CURRICULARS NO CONDUENTS A PUC

L'avaluació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial a la Comunitat Valenciana es regula a partir de l'Ordre de 31 de gener de 2008, de la Conselleria d'Educació.

L'avaluació ens permet determinar el grau de consecució dels objectius proposats, amb la finalitat de millorar la qualitat de l'ensenyament i augmentar l'eficàcia del sistema educatiu. Aquest procés d'anàlisi ens ha de permetre detectar errors, llacunes, problemes o dificultats per poder reorientar el nostre procés d'ensenyament-aprenentatge i prendre mesures d'ajustament pedagògic; però també ens ha de servir per comprovar encerts i reconèixer esforços, com a font de motivació tant per al professorat com per a l'alumnat.

L'avaluació del procés d'aprenentatge dels alumnes de valencià serà contínua, formativa i personalitzada per tal de valorar el progrés dels alumnes i contrastar els objectius establerts amb els resultats que s'obtenen. Aquesta avaluació ha de permetre al professorat orientar i ajudar l'alumnat en l'autoavaluació i en l'aprenentatge, així com reajustar i adequar la docència.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

El professorat informarà l'alumnat sobre els objectius que cal assolir a final de curs i els criteris i els instruments que se seguiran per avaluar-lo. Al llarg del curs, l'alumnat haurà d'estar informat del seu progrés i el professorat haurà d'afavorir i facilitar aquesta comunicació. Amb aquesta finalitat, l'actuació avaluativa i tutorial consistirà en:

a) Avaluació diagnòstica

En aquest curs es fa una prova inicial d'expressió escrita i expressió oral. Aquest qüestionari possibilita al docent fer una observació inicial per conèixer el nivell de partida dels aprenents. A més, aquesta enquesta pot servir de base per a l'adequació de l'activitat docent al grup.

b) Avaluació contínua

Com hem dit anteriorment, es fa una avaluació contínua, que porten a terme el professorat i l'aprenent, de les actuacions a l'aula, els treballs i les tasques realitzades durant el curs. L'avaluació contínua és una avaluació que s'integra en el curs i que, acumulativament, contribueix a l'avaluació de final de curs. Es fan proves d'assoliment per reforçar l'aprenentatge de forma regular. Es fa també una avaluació **formativa**, s'intenta recollir informació sobre els punts forts i febles de cada destresa.

Així mateix es potencia l'autoavaluació, la reflexió i el control que tenen els aprenents sobre el progrés en l'aprenentatge de manera que es desenvolupa la capacitat d'aprendre a aprendre i augmenta la capacitat de l'alumne de ser responsable del seu propi aprenentatge.

Per últim, cal remarcar que perquè l'alumnat pugui ser avaluat i obtindre les qualificacions de final de curs per mitjà de la modalitat d'avaluació contínua caldrà que el docent haja recopilat durant el curs un mínim de dues notes per cadascuna de les destreses avaluable. A aquest efecte, a més de les tasques que l'alumnat realitza a classe o lliure al professor durant el curs, es realitzaran proves d'avaluació de les diferents destreses al final de cada trimestre.

No hi haurà, per tant, una prova d'avaluació final ni per als grups conduents a certificació, ni tampoc per als no conduents, ja que ja els alumnes dels grups no conduents que no hagen promocionat per avaluació contínua podran presentar-se a una prova extraordinària en el mes de juny. Tot açò, sense detriment que el docent decidisca fer algun tipus de prova parcial a final de curs per tal de decidir la nota definitiva d'alguna de les destreses.

Segons el currículum (Decret 242/2019), en l'idioma valencià, els únics cursos que no són conduents a certificació són el Nivell Bàsic A2 i el Nivell Avançat C2.1. Per aquest motiu, actualment, a l'EOI de Quart de Poblet, al Departament de Valencià només s'imparteix un curs no conduent a les proves de certificació: el primer curs del nivell C2

Les proves d'avaluació per a aquest nivell tindran les següents característiques:

- Comprensió oral

Es farà partir textos extensos, lingüísticament complexos, l'estructura textual dels quals pot no ser explícita i mostraran una varietat extensa de temes, tant concrets com abstractes, relacionats o no amb la seua especialitat, amb un repertori lèxic ampli amb expressions idiomàtiques i col·loquials. Els anuncis públics poden tindre una qualitat d'audició deficient, un o més parlants nadius, en converses animades, conferències i exposicions noticiàries, documentals, programes televisius, etc.. Tindrà 2/3 tasques que avaluaran diferents aspectes de la comprensió oral mitjançant diferents tipus d'exercicis: elecció múltiple de 3; relacionar textos de temàtica semblant amb parlants, titulars o frases resum.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- Comprensió Lectora

Es farà partir textos extensos, lingüísticament complexos, l'estructura textual dels quals pot no ser explícita i mostraran una varietat extensa de temes, tant concrets com abstractes, relacionats o no amb la seua especialitat, amb un repertori lèxic ampli amb expressions idiomàtiques i col·loquials. Tindrà 2/3 tasques que avaluaran diferents aspectes de la comprensió oral mitjançant diferents tipus d'exercicis: elecció múltiple de 3; relacionar frases, epígrafs, etc, amb seccions d'un text o amb diversos textos; completar buits amb paràgrafs en un text llarg; completar buits d'un text amb paraules o expressions no facilitades al candidat.

- Producció i coproducció de textos orals

Hi haurà dos tipus de tasques, una individual (monòleg) i una altra per parelles (diàleg). Tant l'una com l'altra seran proposades relacionades amb els objectius i els continguts del curs. El monòleg durarà, aproximadament 3.30-4 minuts i el diàleg 6-7 minuts.

- Producció i coproducció de textos escrits

La prova consistirà a fer dues tasques, l'una de creació (60%) i l'altra d'interacció (40%) d'una extensió total de 350-400 (210-240; 140-160) paraules.

- Mediació de textos orals i de textos escrits

Les activitats de mediació que caldrà dur a terme són de dos tipus: mediació oral i mediació escrita. Tant en un cas com en l'altre, es tracta de transmetre, traslladar, resumir, etc., la informació rellevant, els punts principals, etc., d'un text font o d'estímul visual a un interlocutor; o es fa de mediador/a en situacions quotidianes i menys habituals, oralment o per escrit. Cadascuna suposa un 50% de la nota de mediació.

5.3.EN PROVES DE CERTIFICACIÓ

L'Ordre de 10 de març de 2008 regula la Prova de Certificació dels ensenyaments d'idiomes de règim especial. Es duen a terme proves unificades de certificació basades en els objectius definits en el currículum que corresponen als descrits per als diversos nivells del *Marc europeu comú de referència*. A la prova final certificativa s'hi avaluen les cinc destreses, tenint en compte que per aprovar s'ha d'obtenir, com a mínim, una mitjana del 65% de la puntuació total possible i una nota mínima de 50% en les cinc destreses.

-D'acord amb l'article 4.4 del Reial decret 1/2019, per a obtindre la qualificació final d'APTE en la Prova Unificada de Certificació cal superar totes les activitats de llengua amb un percentatge de puntuació mínim d'un 50% i haver obtingut un percentatge de puntuació global mínim d'un 65%. La nota final de la Prova Unificada de Certificació és la mitjana de la puntuació aconseguida en cada activitat de llengua.

L'alumnat que ha obtingut la qualificació de NO APTE en la convocatòria ordinària de la Prova Unificada de Certificació haurà de presentar-se en la convocatòria extraordinària a les activitats de llengua en què haja obtingut una nota inferior al 65% de la puntuació i no podrà tornar a presentar-se a activitats de llengua amb un percentatge de puntuació d'un 65% o superior.

Com s'ha dit adés, cal superar la prova específica de certificació per a obtindre els títols de tots els nivells que impartim a l'EOI de Quart de Poblet. Aquesta prova, organitzada per la Conselleria d'Educació conté cinc parts: comprensió de textos orals, comprensió de textos escrits, producció i coproducció de textos orals, producció i coproducció de textos escrits, i mediació lingüística. L'alumnat que s'hi pot inscriure és oficial i

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

de matrícula lliure. L'alumnat oficial pot matricular-se en la prova de certificació de qualsevol nivell, tant superior com inferior al cursat, en modalitat lliure, sense perdre la condició d'alumnat oficial en el curs en què està matriculat.

L'alumnat serà APTE/A en la convocatòria ordinària de juny si la nota que resulte de la mitjana global de les notes de les cinc activitats de llengua és igual o superior a 6,5. Per a poder dur-se a terme aquesta mitjana, l'alumnat haurà d'haver aconseguit una puntuació mínima de 5 punts en cadascuna de les activitats de llengua (CO, CE, PO, PE i MEDIACIÓ). L'alumnat que no haja obtingut una nota mitjana mínima de 6,5 punts en la PUC ORDINÀRIA de juny tindrà l'oportunitat de presentar-se a la PUC EXTRAORDINÀRIA de setembre. En què estarà obligat a presentar-se a les activitats de llengua (CO, CE, PO, PE i MEDIACIÓ) en què no haja obtingut un mínim de 5 punts. En canvi, podrà presentar-se, si ho creu convenient, a pujar la nota de les activitats de llengua en què la nota que haja obtingut es trobe entre 5 i 6,4 punts. Per contra, no podrà presentar-se a les activitats de llengua en les quals tinga una nota de 6,5 o superior.

Per a la convocatòria extraordinària de setembre, l'alumnat no ha de confirmar la presentació a les diverses habilitats de llengua en què la decisió de presentar-se és seua, és a dir, amb una puntuació entre 5 i 6,4 punts, ja que es reservarà una plaça a l'aula per als candidats/es que estiguen en aquesta situació independentment que es presenten o que no ho facen.

La nota que es tindrà en compte serà sempre la de l'última convocatòria en què l'alumnat s'haja presentat, amb independència de si és més alta o més baixa. Es considerarà que un alumne s'ha presentat al setembre si acudeix a la crida, entra a l'aula i es reparteix les proves. Si s'ha repartit la prova i abandona l'aula sense fer-la, la nota serà de 0 punts, independentment de la nota obtinguda a la PUC ORDINÀRIA de juny.

L'alumnat que es presente a l'activitat de mediació al setembre ha de tindre en compte que s'ha de presentar tant a la MO com a la ME, ja que les dues proves constitueixen l'activitat de llengua anomenada mediació. Si un candidat/a només es presenta a la MO o a la ME tindrà una puntuació de 0 punts en l'altra, amb independència de la nota que haguera obtingut al juny.

5.4. ÚS DE LES RÚBRIQUES EN ACTIVITATS PRODUCTIVES DE LLENGUA

L'ús de rúbriques d'avaluació en les activitats productives de llengua és una eina que ajuda a agilitzar i, en molts casos, a fer més comprensibles els criteris de correcció per als avaluats. Existeixen rúbriques facilitades per conselleria, que són les que s'utilitzen a les proves de certificació, i que són també la base dels criteris de correcció de les tasques de producció lingüística, tant escrita com oral que es realitzen durant els curss en els cursos curriculars.

5.5 PROVES DE CLASSIFICACIÓ

El model de prova de nivell que es realitza a l'escola consta de tres parts:

1. Bloc de preguntes de tipus test per a determinar el nivell de domini d'estructures lingüístiques.
2. Prova de producció de textos escrits.
3. Entrevista personal.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

Els membres del departament realitzen una correcció consensuada dels exercicis de l'alumnat inscrit per tal de determinar-ne el nivell de llengua. Els criteris de correcció són els mateixos que s'apliquen en les avaluacions de l'alumnat oficial i de les proves certificatives i, per tant, tenen en compte d'una banda la competència lingüística i d'altra la competència pragmàtica o discursiva de l'alumnat.

6. AVALUACIÓ DEL PROCÉS D'ENSENYAMENT I APRENENTAGE

Amb la finalitat de millorar la nostra pràctica docent, cal que el professorat analitzem i interpretem els resultats de la nostra tasca. Aquesta anàlisi no hauria de limitar-se a una valoració dels resultats al final de curs, sinó que caldria dur-la a terme durant el seu desenvolupament, de manera que ens permeta implementar els canvis que puguin ser necessaris perquè la nostra tasca siga més productiva.

La reflexió sobre la nostra pràctica pot dur-se a terme durant les reunions de departament i pot centrar-se en diferents aspectes de la nostra pràctica com ara:

- La metodologia i desenvolupament de les competències i els continguts
- Seqüenciació de les activitats, punt de partida i resultat obtingut
- Interacció entre l'alumnat i entre l'alumnat i el professor
- Participació i ambient general de l'aula. Foment de la participació
- Adequació dels recursos materials i de les fonts de consulta
- Adequació del currículum a les característiques de l'alumnat

Aquesta tasca pot dur-se a terme a partir dels resultats acadèmics, de qüestionaris d'autoavaluació o d'enquestes d'avaluació realitzades als alumnes. Les reunions de departament o les sessions d'estandardització també poden constituir espais adients on plantejar qüestions que contribuïsquen a la millora de l'activitat del professorat en aquest aspecte.

7. MESURES D'ATENCIÓ A L'ALUMNAT AMB NECESSITATS EDUCATIVES ESPECIALS

Segons el Decret 242/2019, en l'Article 18 dedicat a les necessitats específiques de suport educatiu i l'atenció a la diversitat:

1. L'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu degudament acreditades disposarà de les adaptacions curriculars d'accés al currículum que possibilita o facilite el procés educatiu.
2. Les adaptacions curriculars necessàries només poden afectar la metodologia didàctica, les activitats i la prioritització i la temporització dels objectius, així com els elements curriculars d'accés.
3. La conselleria competent en matèria d'educació pot autoritzar per a aquest alumnat la modificació del període de permanència màxim en cada un dels nivells mitjançant l'ampliació del nombre de convocatòries d'exàmens a les quals es poden presentar. En cap cas es pot modificar la durada de cada curs.
4. En la realització de les proves específiques que es convoquen, s'han d'adaptar la durada i les condicions de realització d'aquestes a les característiques de l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu. L'alumnat que requereix condicions especials per a la realització de l'avaluació de certificació no està exempt de la realització o l'avaluació de les parts de què conste la prova. No obstant això, la disposició normativa que regule la prova de certificació pot establir les condicions en què aquest alumnat obté certificats de competències parcials de les parts de la prova que haja superat.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

5. No s'estableix un termini d'admissió de sol·licituds per a alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu fora del període establert per la normativa vigent. Per tant, també és necessari sol·licitar adaptacions per a les classes presencials durant la matrícula.
6. L'adaptació de les proves ha de preveure's en l'expedient acadèmic de l'alumnat.

8. FOMENT DE LA LECTURA

Els alumnes hauran de fer tres lectures durant el curs i hauran de realitzar, com a mínim, una ressenya d'una de les lectures i participar en un fòrum de lectura a l'aula, que es farà a partir d'una lectura comuna per a tot un grup.

Des del Departament de Valencià se'ls facilitarà aquesta llista de lectures recomanades que poden trobar a la biblioteca del centre.

1. "Paraules en xarxa (paraules rescatades)". Juli Jordà Mulet. Recull de paraules i expressions "rescatades de l'oblit.
2. "Històries naturals de la paraula". Jesús Tusón. (Sociolingüística) Revisió de conceptes com el bilingüisme, la tolerància o la unitat de la llengua.
3. "Fer-se totes les il·lusions possibles". Josep Pla. Assaig.
4. "Columnes de paper". Salvador Vendrell. Recull d'articles publicats en Levante.
5. "Fer Harca. Històries medievals valencianes". V. Baydal, F. Aparisi, F. Esquilache.
6. "Del Sènia al Segura. Breu història dels valencians". V. Baydal.
7. "València no s'acaba mai. Històries secretes de la ciutat de València." V. Baydal.
8. "Veus de ciència. Incitacions a la lectura científica". Martí Domínguez.
9. "Economia per a un futur sostenible". Vicent Cucarella. Claus per a entendre l'economia del nostre temps.
10. "El planeta i tu". Maria Josep Picó. Idees pràctiques per a cuidar el medi ambient.
11. "Espiral". Manuel Baixauli. Recull de contes breus.
12. "Breu història del món". Ernst H. Gombrich.
13. "La cuina de l'escriptura". Daniel Cassany. Un manual imprescindible per a tots els que s'han de posar a escriure.
14. "El valencià és una llengua diferent?". Maria Josep Cuenca.
15. "Costumari valencià. Coses de poble". Vols 1 i 2. Bernat Capó
16. "Ningú no ens espera". Manuel Baixauli. Recull d'articles publicats en El País.
17. "Diccionari per a ociosos". Joan Fuster.
18. "Contra Unamuno i tots els altres" Joan Fuster.
19. "Antologia de Joan Fuster". Vicent Terol.
20. "Pensem-hi un minut". Josep Maria Terricabras.
21. "El tema del tema". Quim Monzó. Recull d'articles publicats en La Vanguardia.
22. "A peu pel Comtat". Josep Maria Espinàs.
23. "A peu pel Maestrat". Josep Maria Espinàs.
24. "A peu per la Marina". Josep Maria Espinàs.
25. "Llegendes de la ciutat de València". Víctor Labrado.
26. "Una biblioteca en el desert". Joan Francesc Mira. Recull d'articles.
27. "La condició valenciana". Joan Francesc Mira.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

28. "Espill d'insolències". Toni Mollà. Assaig.
29. "El geni del país i altres proses". Josep Pla.
30. "Santiago Rusiñol i el seu temps". Josep Pla.
31. "Café, copa i puro". Josep Maria Sagarra. Antologia d'articles periodístics.
32. "Sortir de l'armari lingüístic". Ferran Suay.
33. "Cartes de prop" Enric Sòria. Recull d'articles publicats en El País.
34. "Patrimoni natural: Elogi i defensa de la diversitat lingüística". Jesús Tuson.
35. "El llenguatge i el plaer: Incursions lingüístiques en terra literària". Jesús Tuson.
36. "La globalitza... què? Crisi del capitalisme o capitalisme en crisi. Josep Villarroya.
37. "Mira la tele i pensa-hi". Col·lecció: Claus per a entendre el món". Enric Senabre.
38. "Aquí ningú no és estranger". Col·lecció: Claus per a entendre el món. Aitana Guia i Conca.
39. "Estima com vulgues". Col·lecció: Claus per a entendre el món. Ximo Cádiz.
40. "Olivetti, Moulinex, Cahaffoteaus et Maury". Quim Monzó. Contes.
41. "Contes per a nens i nenes políticament correctes". James Finn Garner.
42. "Moments estelars de la humanitat". Stefan Zweig.

I aquesta altra llista d'ampliació, amb lectures recomanades per nivells:

B2

- AGUILAR, E. *La fallera calavera*. Sembra llibres
- BAIXAULI, MANUEL. *L'home manuscrit*. Ed. 62
- BAULENAS, LLUÍS-ANTON. *La felicitat*. Ed. 62
- BAYDAL, V. *València no s'acaba mai*. Drassana
- CARBONELL, IVAN. *La paciència del minotaure*. Onada editorial
- CATOZZELLA, G. *Córrer sense por*. Sembra llibres
- CUCARELLA, TONI. *Heretaràs la terra*. Ed. 3 i 4
- FORNES, TONO. *Les aventures del capità Boira*. Drassana
- GISBERT, FRANCESC. *Olimpus*. Andana
- LABRADO, VÍCTOR (versió). *L'Odissea*. Andana
- LLULL, R. *El llibre de les bèsties*. Sembra llibres
- LÓPEZ MASSÓ, ANTONI. *L'home dels ulls grisos*. Proa
- MCCOURT, FRANK. *El professor*. Bromera
- MIQUEL, CARME. *La mel i la fel*. Bromera
- MORERA, CARME i CATALÀ, TONA. *Mira'm als ulls*. Víncl editorial
- NESS, P. *Un monstre em ve a veure*. Sembra llibres
- RICHART, Mònica. *Violeta i el llop*. Bromera
- SÁNCHEZ PIÑOL, ALBERT. *La pell freda*
- TORRENT, F. *Un dinar un dia qualsevol*. Columna

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

• XAVI, SARRIÀ. <i>Totes les cançons parlen de tu</i>. Sembra llibres • VIU, MARIA i CAPSIR, SANDRA. <i>Dones valencianes que han fet història</i>. Bromera
C1 i C2
• BAYDAL, V. <i>València no s'acaba mai</i>. Drassana • BAYDAL, V. <i>Vent de Cabylia</i>. Drassana • BENET I JORNET, J. <i>Olors</i>. Proa • CABRÉ, J. <i>Jo confesso</i>. La butxaca • CABRÉ, J. <i>Les veus del Pamano</i>. La butxaca • CALDERS, PERE. <i>Invasió subtil i altres contes</i>. Edicions 62 • CAPÓ, BERNAT. <i>Terra de cireres</i>. Edicions del Bullent • CASAGRAN, ROC. <i>L'amor fora del mapa</i>. Sembra llibres • DOMÍNGUEZ, MARTÍ. <i>La sega</i>. Proa • DOMÍNGUEZ, MARTÍ. <i>El fracassat</i> • DOMÍNGUEZ, MARTÍ. <i>Històries naturals</i>. Pòrtic • ESTELLÉS, V. <i>Llibre de meravelles</i>. Tres i Quatre • JANER, MARIA DE LA PAU. <i>Orient, Occident</i>. Columna • KAFKA, FRANK. <i>La metamorfosi</i>. Sembra llibres • LOZANO, JOSEP. <i>Crim de Germania</i>. Bromera • LOZANO, JOSEP. <i>El mut de la campana</i>. Bromera-Columna • MALASPINA, M. <i>La ciència dels Simpson</i>. Bromera • MCCOURT, FRANK. <i>El professor</i>. Bromera • MIQUEL, CARME. <i>Aigua en cistella</i>. Bromera • MIRA, E. <i>El tinent anglès</i>. Llibres de la Drassana • MIRA, J. F. <i>El tramvia groc</i>. Proa • MONTCADA, J., <i>Calaveres atònites</i>. Grup 62 • MONZÓ, QUIM. <i>El perquè de tot plegat</i>. La Magrana • MURAKAMI, HARUKI. <i>Tòquio blues</i>. Editorial Empúries • NESS, P. <i>Un monstre em ve a veure</i>. Sembra llibres • PÀMIES, T. <i>Quan érem refugiats</i>. Sembra llibres • ROJALS, M. <i>Primavera, estiu, etcètera</i>. La Magrana • SALES, J. <i>Incerta glòria</i>. Editor Club • SÁNCHEZ CUTILLAS, Carmelina. <i>Matèria de Bretanya</i>

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

- SÁNCHEZ PIÑOL, ALBERT. *La pell freda*. La Campana
- TUSÓN, J. *Això és (i no és) allò*. ARA llibres

9. UTILITZACIÓ DE LES TECNOLOGIES DE LA INFORMACIÓ I LA COMUNICACIÓ

El concepte de l'autonomia de l'aprenent a què fa referència el Marc va del tot lligat a la concepció de l'aprenentatge com a procés permanent al llarg de la vida, procés acusat per les profundes transformacions socials, econòmiques i tecnològiques que està experimentant la nostra societat. Això implica que, cada vegada més, l'ensenyament ha de proporcionar els instruments i les competències per aprendre a aprendre en un context digital, mitjançant noves metodologies i continguts que aprofiten els recursos d'Internet per a l'aprenentatge i la generació compartida de coneixements.

A l'aula d'idiomes les noves tecnologies es converteixen en una eina que obre moltes portes. Per exemple, Internet apropa la llengua meta a l'alumne perquè li permet l'accés a materials autèntics de tota mena; l'ús d'Aules i Outlook permet al professorat un contacte personalitzat amb l'alumnat i li ofereix la possibilitat de multiplicar les activitats pedagògiques de les seues classes. Les xarxes socials poden animar l'alumne a utilitzar amb freqüència la llengua que estudia: els blocs, els wikis, els fòrums, etc. poden convertir-se en espais de col·laboració en què el procés d'aprenentatge es reforça i, per descomptat, l'accés a qualsevol tipus de material en línia obre una infinitat de possibilitats tant al professor com a l'estudiant.

Per tot això, l'alumnat farà un ús tant passiu com actiu dins i fora de l'aula. Farem servir diverses plataformes digitals per introduir els aprenentatges també en entorns no presencials. En aquest sentit utilitzarem la plataforma d'aprenentatge Aules, on penjarem materials i plantejarem tasques col·laboratives de recerca d'informació, de producció de missatges, perquè entenem que les eines TIC no només han de ser fonts imprescindibles per a la informació i consulta de dades sinó que han de convertir-se en una eina efectiva per produir i construir missatges, tant escrits com audiovisuals.

10. RECURSOS DIDÀCTICS I ORGANITZATIUS**10.1. MATERIALS I LLIBRES DE TEXT**

Durant aquest curs acadèmic, el professorat treballarà, principalment, amb material de creació pròpia i adaptacions del material curricular existent. Es proposaran, a més, diversos manuals de suport a la docència. S'utilitzarà també la plataforma AULES de la GVA (aules.edu.gva.es).

NIVELL B2

- "Apte +". Àrbena editorial. Nivell B2

NIVELL C1

- *Cursos Centre Carles Salvador C1*
- *10 exàmens de valencià C1*, Fornes, A; Valero, L; Varela, N., editorial Teide.
- *Quaderns de Llengua B2*. Editorial Tabarca.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀNIVELL 1C2

- *Cursos Centre Carles Salvador C2*
- *Quaderns de Llengua*, Editorial Tabarca.
- *10 exàmens de valencià C2*. Editorial Teide.

NIVELL 2C2

- *Punt per punt C2*. Universitat d'Alacant.
- *Cursos Centre Carles Salvador C2*
- *Quaderns de Llengua C2*. Editorial Tabarca.
- *10 exàmens de valencià C2*. Editorial Teide.

10.2. BIBLIOGRAFIA BÀSICA DE SUPORT A LA DOCÈNCIADiccionaris

Diccionari normatiu valencià, València: AVL, 2006 (en línia)

Diccionari ortogràfic i de pronunciació del valencià, València: AVL, 2006

Diccionaris català - anglès/francès/castellà/italià/xinès/hongarès/... Barcelona, Enciclopèdia catalana.

Gran diccionari de la llengua catalana. Barcelona, Enciclopèdia Catalana, 1998.

Diccionari de la llengua catalana, Institut d'Estudis Catalans, 2007.

LACREU, J., *Diccionari de sinònims, antònims i idees afins*, València, Bromera, 2007

LACREU, J. *Diccionari pràctic d'ús del valencià*, València, Bromera, 1999

Gramàtiques i manuals

- *Gramàtica valenciana bàsica*, València, AVL, 2016
- MAS, M., VILAGRASA, A., *Gramàtica catalana, de la A a la Z*. Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2012
- BASTONS, N., i altres, *Gramàtica pràctica del català*. Barcelona, Teide, 2011.
- SOLÀ et aliii, *Gramàtica del català contemporani*. Barcelona, Grup 62, 2008
- *Gramàtica normativa valenciana*. València, AVL, 2006
- BADIA, J. i altres, *El llibre de la llengua catalana*. Barcelona, Castellnou, 2004.
- CASTELLANOS, J. A., *Quadern. Normativa bàsica de la llengua catalana*. Barcelona, Universitat Autònoma de Barcelona, 1999.
- SOLÀ, J. i PUJOL, J. M., *Ortotipografia*. Barcelona, Columna, 1995.
- DUARTE, C. i altres, *Manual de llenguatge administratiu*. Barcelona, Generalitat de Catalunya, 1993.
- COROMINA, E., *Manual de redacció i estil*. Vic, Eumo, 1992.
- *Majúscules i minúscules*. Barcelona, Generalitat de Catalunya, 1992 (en línia)
- UNESCO, *Recomanacions per a un ús no sexista del llenguatge*. Barcelona, Centre Unesco de Catalunya, 1992.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ

Libres de text

- Diversos autors, *De dalt a baix*, editorial Bromera (nivells B2, C1 i C2), Alzira, 2017
- Diversos autors, *Fer via - nivells B1 i B2*, Andana editorial, 2017
- Diversos autors, *Fer via - nivells C1 i C2*, Andana editorial, 2017
- MAS, M., VILAGRASA, A. i altres, *Veus 3. Llibre de l'alumne*. Barcelona, Publicacions de l'Abadia de Montserrat, 2009
- BADIA, J. i altres, *Català per a persones adultes 2*. Barcelona, Castellnou, 1999
- MAS, M., MELCIÓN, J., ROSANAS, R., VERGÉS, M.H., *Digui, digui...2*. Barcelona, PAM, 1985

Recursos en línia

- *Diccionari de la llengua catalana* (DIEC 2). Institut d'Estudis Catalans: <http://dlc.iec.cat/>
- *Diccionari català-valencià-balear*. Alcover-Moll: <http://dcvb.iecat.net/>
- *Diccionari de la llengua catalana multilingüe*. Enciclopèdia Catalana: <http://www.multilingue.cat/>
- *Diccionari de terminologia*. TERMCAT: <http://www.termcat.cat>
- OPTIMOT, consultes lingüístiques – Generalitat de Catalunya,: <http://aplicacions.llengua.gencat.cat/llc/AppJava/index.html>
- Vocabularis de llenguatges específics: <http://sic.uji.es/serveis/slt/asst/vocabularis.html>
- Col·lecció *Lèxics*. AVL: <http://www.avl.gva.es/va/publicacions.html>
- Col·lecció *Vocabularis*. AVL: <http://www.avl.gva.es/va/publicacions.html>
- *MANUAL DE DOCUMENTACIÓ ADMINISTRATIVA | AVL - GVA* http://www.avl.gva.es/documents/31987/58581/manuals_01_avl_5a-ed.pdf/708d8b68-560c-4cf8-b1d8-bdd2faeac1b9

11.CURSOS DE FORMACIÓ COMPLEMENTÀRIA

Cada any, el professorat responsable de la coordinació de formació junt amb l'equip directiu de l'escola fan avinent a la resta del professorat el Pla de Formació del Professorat, que s'elabora d'acord amb les necessitats del nostre centre educatiu. Es tracta d'una oferta exclusiva per a professorat d'escoles d'idiomes que conté cursos o seminaris que solen dur-se a terme durant el matí del divendres.

Durant el curs 2025-26, els membres del Departament de Valencià ens hem inscrit en alguns d'aquests cursos relacionats amb la intel·ligència artificial i en un grup de treball per a l'elaboració de la revista del centre. També participarem en el seminari sobre benestar emocional.

DEPARTAMENT DE VALENCIÀ**12. ACTIVITATS CULTURALS COMPLEMENTÀRIES****ACTIVITATS CULTURALS PROGRAMADES PER AL CURS 2025-2026**

- 26-11-2025: Visita cultural a València. Visitarem Santa Caterina, l'Almoina i la Catedral.
- 12-12-2025: Trivial per equips en valencià a la llibreria Arribada.
- 22-12-2025: Visita guiada a un sequer a Alboraya i esmorzar.
- 13-2-2026: Teatre al Teatre el Micalet. Obra per determinar.
- 8-5-2026: Trivial en valencià per equips a la llibreria Arribada.

A més d'aquestes activitats programades o proposades a l'inici, durant el curs el Departament de Valencià col·laborarà en algunes activitats promogudes dins de l'àmbit de la nostra escola, com ara la revista de l'escola *Eònia* i diferents concursos i activitats de tipus creatiu relacionats amb dates o celebracions assenyalades.